

Bryssel den 24 oktober 2023
(OR. en)

14280/23

POLMAR 53	MARE 23
POLGEN 145	JAI 1326
POLMIL 271	CSDP/PSDC 709
CYBER 245	CFSP/PESC 1404
HYBRID 71	ENV 1137
RELEX 1190	PECHE 443
COMAR 41	TRANS 422
MAR 125	PROCIV 70

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Rådets slutsatser om den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd och dess handlingsplan

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd och dess handlingsplan, som godkändes av rådet (allmänna frågor) den 24 oktober 2023.

RÅDETS SLUTSATSER

om den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd och dess handlingsplan

Europeiska unionens råd

SOM ERINRAR OM

- Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd av den 24 juni 2014¹ och den första handlingsplanen av den 17 december 2014²,
- rådets slutsatser om översynen av handlingsplanen för Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd av den 26 juni 2018³,
- rådets slutsatser om sjöfartsskydd av den 22 juni 2021⁴,
- rådets slutsatser om internationell världshavsförvaltning av den 13 december 2022⁵,
- den strategiska kompassen för säkerhet och försvar – För ett EU som skyddar sina medborgare, värden och intressen och bidrar till internationell fred och säkerhet av den 21 mars 2022⁶,
- det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten om uppdateringen av EU:s strategi för sjöfartsskydd och dess handlingsplan ”En förbättrad EU-strategi för sjöfartsskydd för nya maritima hot” av den 10 mars 2023⁷,

¹ Dok. 11205/14.
² Dok. 17002/14.
³ Dok. 10494/18.
⁴ Dok. 9946/21.
⁵ Dok. 15973/22.
⁶ Dok. 7371/22.
⁷ Dok. 7311/23 + ADD 1.

1. GODKÄNNER härmed den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd och dess handlingsplan enligt bilagorna till dessa slutsatser, vilken ersätter EU:s strategi för sjöfartsskydd från 2014 och den reviderade handlingsplanen från 2018 och bygger vidare på de resultat som uppnåtts; den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd och dess handlingsplan syftar till att stärka EU:s regionala och internationella roll och ytterligare säkra EU:s tillgång till ett alltmer omstritt marint område, särskilt mot bakgrund av konsekvenserna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina,
2. ERINRAR OM att EU:s strategi för sjöfartsskydd och dess handlingsplan sedan 2014 har utgjort en ram för att ta itu med säkerhetsutmaningarna till havs; strategin har stimulerat ett närmare samarbete mellan civila och militära myndigheter, särskilt genom informationsutbyte; den har bidragit till att främja en regelbaserad havsförvaltning samt stärkt det internationella samarbetet; den syftar till att stärka EU:s autonomi och kapacitet att reagera på växande hot mot sjöfartsskyddet samt främja den maritima lägesbilden i stort,
3. UNDERSTRYKER att den reviderade EU-strategin för sjöfartsskydd fastställer ramen för att EU ska kunna vidta ytterligare åtgärder för att skydda sina intressen till havs och skydda sina medborgare och värden och sin ekonomi, samtidigt som man främjar internationella regler och fullständig efterlevnad av internationella instrument, särskilt Förenta nationernas havsrättskonvention (*havsrättskonventionen*),
4. FRAMHÅLLER att den reviderade handlingsplanen för EU:s strategi för sjöfartsskydd kommer att genomföras av EU och dess medlemsstater i enlighet med deras respektive befogenheter och i nära samarbete med likasinnade länder och organisationer,

5. UPPMANAR alla genomförande parter, särskilt medlemsstaterna, kommissionen och den höga representanten, att ha ett nära samarbete med varandra och, när så är lämpligt, med andra EU-organ och EU-byråer för att genomföra strategin och dess handlingsplan på grundval av resultaten av EU:s strategi för sjöfartsskydd sedan 2014, samtidigt som man säkerställer överensstämmelse med annan sektorspolitik inom EU och använder relevanta instrument och politiska åtgärder inom ramen för den övergripande vägledningen i den strategiska kompassen, ERINRAR OM att handlingsplanen regelbundet ses över och uppdateras om så är nödvändigt,
6. EFTERLYSER en fokuserad och regelbunden rapportering om genomförandet av handlingsplanen, bland annat via arbetsgruppen för havsfrågor (EU:s strategi för sjöfartsskydd), för att underlätta utbytet av bästa praxis samt för att öka medvetenheten om och uppföljningen av genomförandeverksamheten, övervaka framstegen, bedöma hot och utmaningar och åtgärda eventuella brister,
7. UPPMANAR kommissionen och den höga representanten att förelägga rådet en gemensam lägesrapport med bidrag från medlemsstaterna tre år efter det att strategin har godkänts av rådet.

Reviderad EU-strategi för sjöfartsskydd

I. INLEDNING

Sjöfartsskyddet är avgörande för Europeiska unionen (EU) och medlemsstaterna. Tillsammans utgör EU:s medlemsstater världens största kombinerade exklusiva ekonomiska zon. EU:s ekonomi är i hög grad beroende av säkra och trygga hav. Över 80 % av den globala handeln sker sjövägen, omkring två tredjedelar av världens olje- och gasförsörjning antingen utvinns eller transporteras till havs¹ och upp till 99 % av de globala dataflödena överförs via sjökablar². För att säkerställa en effektiv världshavsförvaltning, skydda våra hav och havsbottnar och frigöra den hållbara blå ekonomins³ fulla potential bör det globala marina området vara säkert.

Sedan 2014 har EU:s strategi för sjöfartsskydd och dess handlingsplan⁴ utgjort en ram för att ta itu med säkerhetsutmaningarna till havs. Strategin har stimulerat ett närmare samarbete mellan civila och militära myndigheter, särskilt genom informationsutbyte. Den har bidragit till att främja en regelbaserad havsförvaltning samt stärkt det internationella samarbetet och EU:s autonomi och kapacitet att reagera på hot mot sjöfartsskyddet⁵.

Denna strategi bygger på och ersätter EU:s strategi för sjöfartsskydd från 2014. Den vägleds även fortsättningsvis av principerna i strategin för sjöfartsskydd från 2014: en sektorsövergripande strategi, funktionell integritet, respekt för internationella regler – internationell rätt, mänskliga rättigheter och demokrati samt fullständig efterlevnad av Förenta nationernas havsrättskonvention (*havsrättskonventionen*) – och multilateralt samarbete inom sjöfarten.

¹ Dok. 10729/22.

² [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2022/702557/EXPO_IDA\(2022\)702557_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2022/702557/EXPO_IDA(2022)702557_EN.pdf)

³ Dok. 8810/21.

⁴ Dok. 11205/14 och 10494/18.

⁵ Dok. 9946/21.

Denna strategi tar särskild hänsyn till vart och ett av de europeiska haven och havsdelområdena, nämligen Atlanten, Östersjön, Svarta havet, Medelhavet, Nordsjön, Norra ishavet och de yttersta randområdena.⁶ Det faktum att sjöfartsskyddet i alla delar av världen oundvikligen påverkar resten av världen innebär emellertid att EU:s sjöfartsskyddsintressen är globala.

EU spelar en allt viktigare global roll inom sjöfartsskydd genom egna marina insatser som Atalanta⁷ och Irini⁸, konceptet samordnad närvaro till havs⁹ och samarbete med ett stort antal externa partner samt genom att främja kunskaperna om den maritima lägesbilden. Dessutom tillhandahåller Copernicus operativa system för sjö- och gränsövervakning, som genomförs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), rymdbaserade observationer som kompletterar Galileo-satelliternas navigeringstjänster.

Det sker för närvarande drastiska förändringar i den övergripande strategiska miljön. EU behöver som internationell säkerhetsgarant vidta fler åtgärder med tanke på klimatkrisen och miljöförstöringen, den fortsatta utvecklingen av olika former av olaglig handel med och plundring av marina resurser, bland annat olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske), hot mot kritisk sjöfartsinfrastruktur och konsekvenserna av Rysslands olagliga och ooberättigade militära angrepp mot Ukraina.

⁶ EU:s marina område omfattar EU:s medlemsstaters territorialvatten, exklusiva ekonomiska zoner och kontinentala plattformar enligt definitionen i FN:s havsrättskonvention från 1982 samt allt lagligt utnyttjande av oceaner och hav enligt konventionen.

⁷ <https://eunavfor.eu/>

⁸ <https://www.operationirini.eu/>

⁹ Dok. 6256/22 och 6255/22.

Denna revidering av EU:s strategi för sjöfartsskydd och dess handlingsplan bygger på EU:s strategiska kompass för säkerhet och försvar, som godkändes av Europeiska rådet i mars 2022¹⁰, och det gemensamma meddelandet om sjöfartsskydd från mars 2023¹¹. Den syftar till att möta de nya utmaningarna och är ett tillfälle att driva på hållbara lösningar på sjöfartsskyddsproblem. Den är också ett tillfälle att ytterligare stärka EU:s och dess medlemsstaters roll internationellt och säkra EU:s tillgång till ett alltmer omstritt marint område.

Den reviderade strategin för sjöfartsskydd är en ram för EU att vidta ytterligare åtgärder för att skydda sina intressen till havs och skydda sina medborgare och värden och sin ekonomi. Syftet är dels att främja internationell fred och säkerhet, dels att skydda det fria handelsflödet och den fria sjöfarten, samtidigt som principen om hållbarhet respekteras och den biologiska mångfalden skyddas. EU och dess medlemsstater kommer att genomföra den reviderade strategin i linje med sina respektive befogenheter.

II. NYA OCH VÄXANDE HOT MOT SJÖFARTSSKYDDET

Mycket har förändrats i det globala geopolitiska sammanhanget sedan EU:s strategi för sjöfartsskydd antogs 2014, vilket kräver nya och förstärkta åtgärder. EU:s hotanalys visar att EU står inför ökade hot och utmaningar, även på sjöfartsområdet¹². Den strategiska konkurrensen om makt och resurser ökar. Hoten blir alltmer komplexa och mångfasetterade, och vissa länder försöker omdefiniera grundsatserna för den regelbaserade världsordningen, bland annat genom kränkningar av nationell suveränitet och gränser och andra revisionistiska handlingar, t.ex. handlingar som utgör brott mot den fria sjöfarten och sjörättsliga skadeståndsanspråk som strider mot internationell rätt, särskilt havsrättskonventionen. Rysslands oberättigade och oprovocerade militära angrepp mot Ukraina innebär att kriget kommit tillbaka till Europa. Det utgör en stor förändring av den europeiska strategiska miljön, med negativa spridningseffekter på sjöfartsskyddet och den europeiska ekonomin, vilket påverkar Europas medborgare och företag.

¹⁰ Den strategiska kompassen, dok. 7371/22.

¹¹ Dok. 7311/23 + ADD 1.

¹² EU:s hotanalys är en omfattande och underrättelsebaserad analys av de olika hot och utmaningar som EU står inför eller kan ställas inför i framtiden. Den uppdateras regelbundet och fungerar som bakgrundsinformation för att underlätta utvecklingen och genomförandet av EU:s strategiska kompass för säkerhet och försvar.

Sjöfartsskyddet utmanas i många regioner, med bland annat territoriella tvister och maritima tvister, konkurrens om naturresurser och hot mot den fria sjöfarten och rätten till oskadlig genomfart och transittpassage. Sådana utmaningar skapar spänningar och instabilitet i havsområden runtom i EU.

Utmaningarna för det globala sjöfartsskyddet har också ökat utanför de europeiska havsområdena, bland annat i Guineabukten, Adenviken, Hormuzsundet, Malackasundet och Sydkinesiska havet, vilket kan påverka EU-medlemsstaternas och deras partners intressen. Vissa länder utanför EU agerar mer självsäkert och utökar sin militära förmåga till havs och vidtar ensidiga åtgärder, bland annat genom att använda eller hota att använda våld mot andra länder. Det rör sig bland annat om provokationer och ensidiga åtgärder mot EU-medlemsstater och kränkningar av suveräna rättigheter i strid med internationell rätt. Detta beteende utmanar rättsstatsprincipen och den internationella ordning som bygger på havsrättskonventionen.

Regionen Indiska oceanen/Stilla havet, där EU har yttersta randområden (Indiska oceanen) och utomeuropeiska länder och territorier (Stilla havet), har blivit ett område med hård geopolitisk konkurrens. Våldet och de ökade spänningarna i regioner som Syd- och Östkinesiska havet och Taiwansundet påverkar säkerheten och välbefindandet i Europa och världen. Att upprätthålla stabilitet och säkerhet längs viktiga sjövägar som Malackasundet och Singaporesundet, Afrikas horn och Indiska oceanen kräver att EU och dess medlemsstater intensifierar sina insatser när det gäller närvaro, partnerskap och samarbetsinitiativ, i linje med EU:s strategi för samarbete i regionen Indiska oceanen/Stilla havet.

Klimatförändringar och havsföroreningar förväntas få betydande, långvariga negativa konsekvenser för sjöfartsskyddet. De kan bland annat innebära förlust av biologisk mångfald, utarmning av fiskbestånd, översvämningar i kustområden och på öar, förlust av korallrev, mangroveskogar och andra våtmarker¹³. Det är viktigt att komma bättre underfund med samverkan mellan klimatförändringarna och miljöförstöringen i kust- och havsområden och om möjligt minimera deras effekter på sjöfartsskyddet, bland annat genom pågående och ny riktad forskning. Klimatförändringar och miljöförstöring fungerar som riskmultiplikatorer på så sätt att de ökar instabiliteten och ojämlikheten, vilket förvärrar den gränsöverskridande brottsligheten, piratdåden och spänningarna som gäller marina resurser. Detta kräver ett nytt prisma som gör det möjligt för EU att göra samhället mer klimatrezilient, skydda naturen och bromsa förstörelsen av ekosystem¹⁴. Omvänt kan brister i sjöfartsskyddet leda till miljöskador, t.ex. i form av förhindrat tillträde till förorenade områden, förskingring av medel från miljöskydd eller sabotage mot sjöfartsinfrastruktur. Rysslands militära angrepp mot Ukraina har fått förödande mänskliga, ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser, bland annat förlust av biologisk mångfald.

¹³ IPCC SROCC (2019) och rapport från arbetsgrupp II, AR6 (2022).

¹⁴ Dok. 8219/20.

Attackerna mot gasledningarna Nord Stream i Östersjön 2022, den obehöriga närvaron vid kritisk sjöfartsinfrastruktur i Nordsjön och de återkommande cyberattackerna mot sjöfartsinfrastruktur, bland annat inom ramen för hybridkampanjer, kräver att EU stärker sina åtgärder och skyddar sin kritiska infrastruktur mer effektivt, särskilt genom att utveckla innovativ teknik. I takt med att sjöfartsindustrin genomgår en digital omvandling har dess komplexitet och potentiella sårbarhet ökat. Illasinnade aktörer kommer i allt högre grad att använda cybermetoder, bland annat inom ramen för hybridkampanjer, för att rikta in sig på sjöfartsinfrastruktur, inbegripet sjökablar och undervattensrörledningar, energianläggningar samt hamnar och fartyg. I rådets rekommendation om en unionsomfattande samordnad strategi för att stärka den kritiska infrastrukturens motståndskraft¹⁵ erkänns detta behov av åtgärder. I kommissionens rekommendation om unionsmål för resiliens mot katastrofer fastställs dessutom åtgärder som kan bidra till bättre beredskap för och förmåga att hantera naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor, även till havs, hos EU och medlemsstaterna¹⁶.

Hot och olaglig verksamhet – t.ex. piratdåd och väpnade rån till havs, irreguljär migration, organiserad brottslighet, inbegripet smuggling av migranter och människohandel, olaglig vapenhandel och narkotikahandel, terrorism, IUU-fiske, andra olagliga verksamheter, bl.a. otillåten prospektering inom EU-medlemsstaters exklusiva ekonomiska zoner och på deras kontinentalsocklar, samt risker i samband med oexploderad ammunition¹⁷ till havs – är lika kritiska utmaningar i flera regioner, och vissa kustområden och avlägsna områden i EU är särskilt sårbara. Vissa av dessa olagliga verksamheter kan underlättas av otillräckligt hamnskydd och en dålig maritim lägesbild. Illasinnade aktörer kan också kombinera dessa hot och verksamheter som hybridhot mot EU och dess medlemsstater.

¹⁵ 2023/C 20/01, s. 1.

¹⁶ Dok. 6259/23 och 2023/C 56/01, s. 1.

¹⁷ Oexploderad ammunition avser explosiva vapen (bomber, granater, landminor, sjöminor, klusterammunition och annan ammunition) som inte exploderat och fortfarande riskerar att detonera, ibland många årtionden efter det att de använts eller kasserats.

III. EU:S SJÖFARTSSKYDDSINTRESSEN

Mot bakgrund av de nya hoten mot sjöfartsskyddet är EU:s grundläggande intressen följande:

- Garantera säkerheten för EU samt dess medlemsstater, medborgare och partner.
- Bevara den globala freden och stabiliteten och hålla sjövägarna fria och öppna för alla samt fria hot från statliga och icke-statliga aktörer.
- Upprätthålla internationell rätt, särskilt havsrättskonventionen som den övergripande rättsliga ramen för all verksamhet på haven, och främja sund internationell världshavsförvaltning, bl.a. genom regionala havskonventioner.
- Skydda naturresurserna och den marina miljön samt hantera klimatförändringarnas och miljöförstörelsen konsekvenser för sjöfartsskyddet.
- Förbättra kritiska entiteters motståndskraft och säkerheten i nätverks- och informationssystem.
- Säkerställa skyddet av kritisk sjöfartsinfrastruktur¹⁸ (på land och till havs) samt infrastrukturens motståndskraft, bland annat genom att ta itu med de risker och hot som är förknippade med klimatförändringarna och de som uppstår till följd av utländska direktinvesteringar.

¹⁸ Till exempel sjökablar och undervattensrörledningar, logistiska knutpunkter (dvs. hamnar), offshoreanläggningar för förnybar energi, olje- och gasoljeplattformar till havs osv.

- Stärka motståndskraften hos och skyddet av logistiska knutpunkter, dvs. hamnar, samt hantera risker i samband med korruption och olaglig verksamhet.
- Skydda ekonomisk verksamhet till havs och därigenom bidra till en hållbar blå ekonomi (både på land och till havs).
- Skydda EU:s yttre gränser och inre säkerhet, bland annat genom att ta itu med människohandel och annan olaglig verksamhet, inbegripet terrorism.
- Skydda EU-medlemsstaternas havsområden från olaglig och otillåten prospektering och borrhning efter kolväten.
- Säkerställa förmågan att agera snabbt och effektivt inom sjöfartsområdet genom att tillämpa en strategi som omfattar flera områden (dvs. på land, i luften, i cyberrymden och i yttre rymden).
- Säkerställa sjöfolks säkerhet och trygghet i enlighet med kraven i sjöarbetskonventionen och andra relevanta konventioner från Internationella arbetsorganisationen.

IV. EN SKÄRPNING AV EU:S INSATSER

Den reviderade strategin för sjöfartsskydd kommer att bidra till att skydda de EU-intressen som anges ovan från de skiftande och växande hoten mot sjöfartsskyddet. För att göra detta kommer EU att intensifiera åtgärderna inom ramen för sex strategiska mål:

1. Utöka verksamheten till havs.
2. Samarbeta med partner.
3. Ta ledningen när det gäller den maritima lägesbilden.
4. Hantera risker och hot.
5. Förstärka förmågan.
6. Utbilda.

EU:s reviderade strategi för sjöfartsskydd kommer att genomföras genom en handlingsplan (i bilagan) och inom ramen för den integrerade strategin¹⁹. För att genomföra strategin kommer EU, tillsammans med sina medlemsstater, att använda alla relevanta politiska åtgärder, verktyg och instrument på det civila och det militära området, och samordna politik och verksamhet från alla relevanta aktörer på europeisk, regional och nationell nivå och stärka deras synergier och komplementaritet. Strategin kommer också att främja ett mer sammanhängande EU-engagemang i externa konflikter och kriser för att förbättra EU:s och dess medborgares säkerhet.

¹⁹ Den ”integrerade strategin för konflikter och kriser” bygger på EU:s globala strategi från 2016. Den godkändes i rådets slutsatser om den integrerade strategin för konflikter och kriser från 2018 (dok. 5413/18). Den fastställer en ram för ett mer sammanhängande och holistiskt engagemang från EU:s sida i externa konflikter och kriser och främjar människors säkerhet, och ökar därmed också säkerheten för EU och dess medborgare.

Handlingsplanen omfattar åtgärder som är specifika för varje havsområde runtom i EU. Åtgärderna inom EU:s strategi för sjöfartsskydd bör dessutom ta hänsyn till regionala EU-strategier²⁰ och program för kapacitetsuppbyggnad samt samarbete med partnerländer. Slutligen bör genomförandet av EU:s strategi för sjöfartsskydd främja integrering av sjöfartsskyddsaspekter i alla relevanta regionala strategier och initiativ samt makroregionala strategier, särskilt strategierna för havsområden runtom i EU.

1. Utöka verksamheten till havs

EU:s strategiska kompass uppmanar till att ytterligare stärka EU:s engagemang för sjöfartsskyddet. Regelbundna utplaceringar bidrar till att förebygga nya kriser och hantera pågående kriser. Atalantainsatsen har varit aktiv i västra Indiska oceanen sedan 2008, inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP). Med tanke på Atalantainsatsens positiva resultat har dess mandat utökats från att bekämpa piratdåd till en bredare sjöfartsskyddsinsats med ett utökat insatsområde i nordvästra Indiska oceanen och ytterligare förstärkning av kopplingar och synergier med uppdraget *European Maritime Awareness in the Strait of Hormuz*²¹. I Medelhavet har Irini-insatsen som sin främsta uppgift att upprätthålla FN:s vapenembargo mot Libyen. Detta är ett direkt bidrag från EU till fred och stabilitet i Medelhavsområdet, som ökar sjöfartsskyddet. I linje med den integrerade strategin bidrar EU också till att förbättra sjöfartsskyddet genom att tillhandahålla utbildning och kapacitetsuppbyggnad för partner genom GSFP-uppdrag, t.ex. Europeiska unionens utbildningsuppdrag (EUTM), Europeiska unionens uppdrag för kapacitetsuppbyggnad i Somalia (Eucap Somalia) och Europeiska unionens gränsövervakningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen), med beaktande av relevant politik och relevanta verktyg, inbegripet minikonceptet för gränsförvaltning och sjöfartsskydd.

²⁰ T.ex. den övergripande strategin för Afrika (6703/20), EU:s strategi för Guineabukten (7671/14), EU:s strategi för regionen Indiska oceanen/Stilla havet (11930/21), EU:s strategi för Arktis (1287/21) och strategin för de yttersta randområdena (8781/22).

²¹ <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/french-foreign-policy/europe/news/article/european-maritime-awareness-in-the-soh-emasoh-political-statement-by-the>

Under 2021 introducerade EU det nya konceptet samordnad närvaro till havs. Detta flexibla nya verktyg syftar till att öka EU:s kollektiva engagemang för sjöfartsskyddet genom att på bästa sätt utnyttja medlemsstaternas marina tillgångar på områden som är av strategiskt intresse för EU.

I detta sammanhang bör EU öka sitt stöd för kampen mot olaglig verksamhet till havs, inbegripet människohandel, olaglig narkotikahandel, piratdåd och IUU-fiske. På grundval av erfarenheterna från genomförandet av samordnad närvaro till havs i Guineabukten och när man fått tillräckliga erfarenheter från nordvästra Indiska oceanen (inklusive Röda havet) kan EU komma att överväga nya havsområden av intresse där detta koncept kan genomföras. Upprättandet av nya havsområden av intresse skulle förbättra EU:s lägesuppfattning, partnerskap och strategiska kultur som en aktör inom sjöfartsskydd.

I EU:s strategiska kompass understryks också vikten av att säkerställa beredskap och interoperabilitet mellan medlemsstaternas marina styrkor, och EU uppmanas att genomföra fälttjänstövningar på alla områden. EU kommer därför att inleda en årlig övning i sjöfartsskydd med marina tillgångar²² för att öka beredskapen, främja interoperabilitet och ta itu med de nya hoten mot sjöfartsskyddet.

EU har inrättat ett samarbete mellan Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA), Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) och Frontex inom ramen för trepartsavtalet för att stödja nationella kustbevakningsmyndigheter.

²² Övningar där flottor och myndigheter med ansvar för sjöfartsskydd från så många medlemsstater som möjligt deltar för att öka beredskapen och insatsförmågan för att hantera traditionella, nya och föränderliga risker och hot.

EFCA genomför planer för gemensamt utnyttjande som samordnar medlemsstaterna i alla havsområden som omger EU, inbegripet internationella vatten i Nordatlanten och Medelhavet, för uppföljning, kontroll och övervakning av fisket.

Emsa hjälper kommissionen att genomföra sjöfartsskyddsinspektioner i hamnar, vid hamnanläggningar och på fartyg i EU och undersöker sätt att förbättra sjöfartsskyddet avseende bl.a. passagerarfartyg och cybersäkerhet. I enlighet med de strategiska riktlinjerna för europeisk integrerad gränsförvaltning²³ bör övervakningssystemet kunna upptäcka, identifiera och, om så krävs, spåra och ingripa mot alla fartyg som kommer in på territorialvatten och bidra till att säkerställa skydd och livräddning till havs i alla väderförhållanden. Medlemsstaterna bör på bästa sätt utnyttja den övervakningskapacitet som Frontex erbjuder för att uppgradera nationell kapacitet och allmän lägesuppfattning.

Frontex genomför gemensamma insatser som exempelvis Indalo, Themis och Poseidon för att kontrollera EU:s yttre gränser i syfte att ta itu med irreguljär migration, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och stärka det europeiska samarbetet om kustbevakningsuppgifter, inbegripet sök- och räddningsinsatser.

EFCA, Emsa och Frontex genomför flera olika maritima insatser för att bekämpa gränsöverskridande brottslighet, däribland smuggling av migranter och människohandel, upptäcka havsföroreningar och olagligt fiske och utföra andra övervakningsuppgifter i flera havsområden runt om i EU. EU bör vidareutveckla dessa viktiga multifunktionella insatser.

²³ Dok. 9528/22.

De viktigaste EU-åtgärderna²⁴ i denna strategi för att utöka verksamheten till havs är följande:

- Anordna övningar i sjöfartsskydd, bland annat årliga övningar till havs för medlemsstaternas flottor och kustbevakningar²⁵.
- Stärka EU:s befintliga marina insatser (Atalanta och Irini) med marina tillgångar och flygtillgångar upp till de nivåer som anges i deras kombinerade gemensamma förteckningar över krav.
- Överväga nya havsområden av intresse där man kan genomföra konceptet samordnad närvaro till havs, på grundval av lärdomar och förslag från Europeiska utrikestjänsten.
- Intensifiera kampen mot olaglig verksamhet till havs, inbegripet olaglig narkotikahandel, i havsområden av intresse.
- Upprätthålla och stärka sjöfartsskyddsinspektionerna i EU och ta itu med cybersäkerhet och skydd av passagerarfartyg.
- Öka samarbetet på EU-nivå om kustbevakningsuppgifter genom att främja utvecklingen av multifunktionella marina insatser i flera havsområden runtom i EU.

²⁴ De viktigaste EU-åtgärder som anges under vart och ett av de sex särskilda målen sammanfattar framträdande delar av åtgärder som presenteras närmare i handlingsplanen.

²⁵ Dok. 7371/22, den strategiska kompassen.

2. Samarbete med partner

EU har redan skapat förbindelser och synergier när det gäller sjöfartsskyddet med multilaterala och regionala organisationer både på global och regional nivå (t.ex. med Förenta nationerna (FN), inbegripet FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Atlantpaksorganisationen (Nato), Afrikanska unionen (AU), och Sydostasiatiska nationers förbund (Asean)²⁶) och med flera tredjeländer.

EU och dess medlemsstater har också utvecklat internationellt samarbete genom bilaterala dialoger, hamnanlöp och fälttjänstövningar, särskilt i regionen Indiska oceanen/Stilla havet, t.ex. med Australien, Japan, Indien, Indonesien, Sydkorea, Oman och Singapore. Insatserna Atalanta och Irini deltar i mekanismer för utbyte av kunskaper och multilateralt engagemang, bland annat konferenser om *Shared Awareness and Deconfliction* (Shade). EU ger också betydande stöd till sjöfartsskyddet inom ramen för sitt utvecklingssamarbete, humanitära bistånd och utrikespolitiska stödåtgärder.

²⁶ Sjöfartsskyddet har länge varit en gemensam prioritering för både EU och Asean. Samarbetet mellan de två regionerna har inriktats på att bemöta gränsöverskridande maritima hot, t.ex. piratdåd, smuggling, olaglig invandring, katastrofrisker och effekterna av föroreningar och klimatförändringar. EU stöder den Asean-ledda processen för en ändamålsenlig och konkret uppförandekod i Syd kinesiska havet, som är helt i linje med havsrättskonventionen och inte skadar tredje parts intressen.

I västra Indiska oceanen stöder EU regionala sjöfartssystem genom centrumen för samkörning av information och de operativa centrumen i Madagaskar och Seychellerna, samt Djiboutis uppförandekod om bekämpande av piratdåd och väpnade rån mot fartyg i västra Indiska oceanen och Adenviken²⁷.

Även i Guineabukten, där konceptet samordnad närvaro till havs har tillämpats framgångsrikt, stöder EU regionala organisationer och kuststater som genomför sina egna sjöfartsskyddsstrategier, stärker brottsbekämpningen och rättsväsendet på sjörättsområdet, förbättrar hamnskyddet och hamnsäkerheten. EU tar också upp andra frågor som är av särskilt intresse för kuststater, nämligen IUU-fiske²⁸. EU kommer att fortsätta att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och informationsutbytet, bland annat satellitinformation, inom ramen för Yaoundé-strukturen²⁹. I Atlanten som helhet stöder EU kampen mot olaglig verksamhet i samarbete med partner, särskilt kampen mot olaglig narkotikahandel.

²⁷ *Maritime Security in Eastern and Southern Africa and Indian Ocean (Mase), Port Security and Safety of Navigation Programme, Regional Programme for Maritime Security in the Red Sea Area* och Crimario.

²⁸ Pescao-projekt med deltagande av EFCA.

²⁹ Insatserna Swaims, Passmar och GoGIN.

I ett utmanande geopolitiskt sammanhang bör EU intensifiera samarbetet med partner i sitt grannskap och i andra strategiskt viktiga havsområden. Detta är särskilt relevant mot bakgrund av Rysslands militära angrepp mot Ukraina. EU kommer att intensifiera sitt väletablerade, ömsesidigt förstärkande och fördelaktiga samarbete med Nato om sjöfartsskydd, på grundval av de resultat som hittills uppnåtts inom ramen för genomförandet av den gemensamma uppsättning förslag som godkändes av EU:s och Natos råd den 6 december 2016 och den 5 december 2017, i linje med den tredje gemensamma förklaringen om samarbetet mellan EU och Nato från januari 2023 och med full respekt för principerna om ömsesidig öppenhet och transparens, ömsesidighet och delaktighet samt beslutsautonomi för båda organisationerna. Ett EU som är starkare och har större förmåga på säkerhets- och försvarsområdet kommer på ett positivt sätt att bidra till den globala och transatlantiska säkerheten och kompletterar Nato, som också i fortsättningen ska utgöra grunden för medlemmarnas kollektiva försvar. I regionen Indiska oceanen/Stilla havet bör EU öka erfarenhetsutbytet med partner om sjöfartsskydd genom projektet för förstärkt säkerhetssamarbete i och med Asien (Esiwa) och bilaterala dialoger och genom att försöka få observatörsstatus ("dialogpartner") i Sammanslutningen för Indiska oceanens kuststater. EU bör också fördjupa sitt samarbete med likasinnade länder och organisationer, inklusive internationella och regionala forum för havsfrågor.

De viktigaste EU-åtgärderna för internationellt samarbete i denna strategi är följande:

- Uppmuntra undertecknande och ratificering av internationella instrument med anknytning till sjöfartsskyddet, särskilt havsrättskonventionen, och främja efterlevnad och utbyte av bästa praxis med partner vid genomförandet av internationell rätt som är relevant för sjöfartsskyddet, i relevanta forum.
- Intensifiera samarbetet mellan EU:s och Natos personal om sjöfartsskyddet så att det omfattar alla frågor av ömsesidigt intresse på detta område, med utgångspunkt i de tre gemensamma förklaringarna från 2016, 2018 och 2023, bland annat förbättra det operativa samarbetet i syfte att säkerställa samstämmighet, fördjupa vårt gemensamma arbete med att förbättra sjöfartsskyddet och undvika onödig överlappning.
- Fördjupa samarbetet med tredjeländer om sjöfartsskydd på grundval av befintliga instrument och initiativ, inbegripet informationsutbyte och kapacitetsuppbyggande åtgärder, med kuststater i havsområdena runt om i EU, även på västra Balkan, samt i det östra och södra grannskapet.
- Genomföra gemensamma övningar i sjöfartsskydd med partner för att främja interoperabilitet, utöver att utföra tätare EU-hamnanlöp och EU-patruller, särskilt i regionen Indiska oceanen/Stilla havet, i linje med den strategiska kompassen.

- Utplacera EU:s sambandsmän till centrum för samkörning av maritim information³⁰ i havsområden av intresse för att främja informationsutbyte och samarbete, inbegripet när det gäller brottsbekämpning, rättsliga och inrikes frågor, mellan EU och dess partner och, när så är lämpligt, utvärdera genomförbarheten av att direkt koppla dessa samkörningscentrum till relevanta EU-system för övervakning till havs.
- Ansöka om status som dialogpartner för EU i Sammanslutningen för Indiska oceanens kuststater för att stärka EU:s roll som partner i regionens sjöfartsskydd.
- Främja internationellt samarbete om informationsutbyte och övervakning av kritisk sjöfartsinfrastruktur, inbegripet sjökablar och undervattensrörledningar³¹, samt om fartygs- och hamnskydd³², särskilt i havsområden runtom i EU.

³⁰ Centrum för samkörning av maritim information är nationella eller regionala enheter som samlar in information för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden i ett visst geografiskt område. Under 2022 utplacerade EU sin första sambandsman vid centrumet för samkörning av information i Singapore.

³¹ I enlighet med rådets rekommendation 2023/C 20/01 om en unionsomfattande samordnad strategi för att stärka den kritiska infrastrukturens motståndskraft.

³² I enlighet med Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar: <https://www.imo.org/en/OurWork/Security/Pages/SOLAS-XI-2%20ISPS%20Code.aspx>

3. Ta ledningen när det gäller den maritima lägesbilden

Den maritima lägesbilden är lika med förståelsen av verksamhet som är kopplad till det marina området och som kan påverka EU:s och dess medlemsstaters sjösäkerhet och sjöfartsskydd, ekonomi eller miljö. Med tydligt definierade användarbehov och -rättigheter som grundval är den ett stöd för myndigheter som ansvarar för övervakning som syftar till att förhindra och hantera situationer, händelser och verksamhet som har att göra med EU:s maritima område.

Goda kunskaper om den maritima lägesbilden är avgörande för att säkerställa att behöriga myndigheter snabbt kan upptäcka de framväxande hot som påverkar EU och hantera dem på ett effektivt sätt. EU kommer att ta ledningen när det gäller den maritima lägesbilden genom att förbättra informationsinsamlingen och informationsutbytet mellan olika sjöfartssektorer³³ och underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna, vilket leder till en mer exakt maritim lägesbild. På internationell nivå kommer EU att fortsätta sitt arbete med att förbättra partnerländernas kapacitet när det gäller den maritima lägesbilden genom informationsutbyte och kapacitetssuppleering, särskilt i Guineabukten och regionen Indiska oceanen/Stilla havet.

Sedan 2014 har EU och dess medlemsstater gjort betydande framsteg när det gäller att skaffa sig och utbyta information på sjöfartsområdet genom att utveckla och koppla samman de sektorsspecifika system som används av olika myndigheter som deltar i övervakningen till havs³⁴. EU har t.ex. utvecklat en gemensam miljö för informationsutbyte (CISE)³⁵. CISE bygger på frivilligt deltagande och kommer att underlätta informationsutbyte i realtid mellan olika myndigheter med ansvar för kustbevakningsuppgifter, inbegripet militären, och koppla samman berörda myndigheter inom och mellan medlemsstaterna. På grundval av EU:s forskningsprojekt CISE 2020 inledde kommissionen i april 2019 CISE:s övergångsfas och anförtror Emsa samordningen av projektet, i nära samarbete med medlemsstaterna³⁶. Med utgångspunkt i övergångsfasen avser kommissionen att inleda den operativa fasen 2024 med stöd av Emsa.

³³ Sjöfartssektorerna innefattar skydd och säkerhet för sjötransporter, fiskerikontroll, beredskap och insatser vid havsföroreningar, skydd av havsmiljön, tullar, gränskontroller, allmän brottsbekämpning och försvar.

³⁴ T.ex. Eurosur och SafeSeaNet (operativa system på EU-nivå).

³⁵ Dok. 9946/21.

³⁶ Dok. 11990/19.

När det gäller försvaret utformades det projekt för övervakning till havs (Marsur) som stöds av Europeiska försvarsbyrån för att göra det möjligt för de marina styrkorna i de bidragande medlemsstaterna att utbyta operativ maritim information och tjänster. Marsur ger ett operativt mervärde, vilket bekräftas av det faktum att EU:s medlemsstater valde att använda det för att genomföra konceptet samordnad närvaro till havs i Guineabukten och nordvästra Indiska oceanen. Europeiska försvarsbyrån och de deltagande medlemsstaterna arbetar för närvarande med att stärka Marsur genom ett särskilt program. I linje med den strategiska kompassen, där EU uppmanas att förstärka sin underrättelsebaserade lägesuppfattning och förmåga, bör EU fullt ut utnyttja all toppmodern förmåga för övervakning till havs (t.ex. drönare, patrullflygplan, satelliter och ny omstörtande teknik). Atalantainsatsen är genom det marina säkerhetscentrumet på Afrikas horn (MSCHOA) involverad i den maritima lägesbilden i nära samarbete med sjöfartssektorn. Genom sina komponenter som Copernicus, Galileo och IRIS³⁷ kan EU:s rymdprogram direkt bidra till att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden. EU:s satellitcentrum (EU SatCen) är också involverat i den maritima lägesbilden genom sitt arbete med EU:s gemensamma kapacitet för underrättelseanalys, genom sitt arbete med kommissionen om Galileo/Copernicus och genom sitt deltagande i CISE och Marsur. I detta avseende är motståndskraften och säkerheten hos relevanta rymdtillgångar avgörande för att säkerställa tjänsternas kontinuitet.

Vid sidan av EFCA:s, Emsas och Frontex relevanta arbete inom ramen för trepartsavtalet kan även forumet för europeiska kustbevakningsuppgifter och forumet för kustbevakningsuppgifter i Medelhavsområdet bidra till att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och det operativa samarbetet genom utbyte av bästa praxis.

³⁷ https://defence-industry-space.ec.europa.eu/welcome-iris2-infrastructure-resilience-interconnectivity-and-security-satellite-2022-11-17_en

Vid katastrofer eller olyckor och när den nationella kapaciteten är överbelastad kan EU:s medlemsstater och tredjeländer aktivera EU:s civilskyddsmekanism³⁸. Genom centrumet för samordning av katastrofberedskap³⁹ kan de söka bistånd, expertis eller analys av situationen.

EU bidrar också till att förbättra kunskaperna om den maritima lägesbilden på internationell nivå genom att driva särskilda initiativ för kapacitetsuppbyggnad inom utvecklingssamarbete. Inom projektet för viktiga sjöfartsrutter i Indiska oceanen/Stilla havet (Crimario)⁴⁰ har särskilda verktyg⁴¹ tagits fram för att förbättra kunskaperna om den maritima lägesbilden och stärka samarbetet med och mellan regionala partner. Detta är förenligt med EU:s bredare säkerhets- och försvarsengagemang i regionen Indiska oceanen/Stilla havet. På liknande sätt utvecklade man inom ramen för projektet Guineabuktens interregionala nätverk (GoGIN)⁴² plattformen Yaris, ett verktyg för informationsutbyte till stöd för Yaoundé-strukturen.

De viktigaste EU-åtgärderna för den maritima lägesbilden i denna strategi är följande:

- Säkerställa att den gemensamma miljön för informationsutbyte tas i drift senast i mitten av 2024, och möjliggör ett säkert och strukturerat utbyte av sekretessbelagd och icke sekretessbelagd information mellan myndigheter från olika sektorer inom övervakning till havs (civila och militära).

³⁸ [EU:s civilskyddsmekanism \(europa.eu\)](https://europa.eu).

³⁹ [EU:s centrum för samordning av katastrofberedskap \(ERCC\) \(europa.eu\)](https://europa.eu).

⁴⁰ Europeiska kommissionen finansierar Crimario med 23 miljoner euro mellan 2015 och 2025.

⁴¹ Plattformarna IORIS och Share.IT.

⁴² Europeiska kommissionen finansierar GoGIN med 11,5 miljoner euro (2016–2023) och GoGIN II med 5 miljoner euro (2023–2025).

- Stärka nätverket för informationsutbyte om övervakning till havs (Marsur) genom att inrätta ett särskilt program genom Europeiska försvarsbyrån och stärka förbindelserna mellan Marsur och CISE.
- Dra nytta av de investeringar som görs genom EU:s rymdpolitik och ytterligare utnyttja den kapacitet som finns tillgänglig genom Copernicus om övervakning till havs, havsmiljöövervakning och klimatförändringar.
- Integrera rymdbaserad teknik, fjärrstyrda luftfartygssystem och radarstationer, maritima patrullflygplan och bemannade och obemannade havsburna farkoster genom innovativa, cyberresilienta verktyg för att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden.
- Intensifiera kust- och havspatrullfartygens övervakning och komplettera den med digitalt sammankopplade marina plattformar av hög kvalitet, bl.a. obemannade plattformar, för att förbättra förmågan att vidta förebyggande åtgärder och att göra insatser.
- Stärka kommunikationen och samordningen mellan EU:s nationella maritima insatscentrum med hjälp av CISE och Marsur, när så är lämpligt på regional basis, för att fortsätta med och förbättra den integrerade övervakningen till havs i havsområden runtom i EU.
- Stärka partnerländernas förmåga vad gäller den maritima lägesbilden via GoGIN- och Crimario-projekt, bl.a. genom att ta i bruk ytterligare verktyg som skapar den maritima lägesbilden (Yaris, IORIS och SHARE.IT) i samordning med Copernicus satellittjänster.

4. Hantering av risker och hot

I linje med den strategiska kompassen kommer EU och dess medlemsstater att förbättra sin kollektiva förmåga att försvara sin säkerhet och öka sin motståndskraft mot och beredskap för utmaningar för sjöfartsskyddet, däribland hybrid- och cyberhot. EU och dess medlemsstater bör kunna reagera snabbt, med samordnad civil och militär förmåga.

Brott till sjöss, inbegripet piratdåd, smuggling av migranter och väpnade rån till havs är fortfarande kritiska utmaningar i flera regioner och utgör ett allvarligt hot mot sjöfartsskyddet, vilket påverkar den fria sjöfarten och äventyrar viktiga handelsvägar. Som global garant för sjöfartsskydd står EU fast vid sitt åtagande att ta itu med dessa viktiga utmaningar för sjöfartsskyddet, bland annat genom förebyggande åtgärder.

Kampen mot klimatförändringar och miljöförstöring är en av EU:s främsta politiska prioriteringar, som återspeglas i EU:s yttre åtgärder genom flera tematiska eller geografiska strategier t.ex. Global Gateway eller strategin för samarbete i regionen Indiska oceanen/Stilla havet, samt genom EU:s diplomatiska kontakter och EU:s klimatdiplomati.

EU har redan vidtagit betydande åtgärder för att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och kommer att vidta ytterligare åtgärder när det gäller problem som hänger samman med klimatförändringar, miljöförstöring och säkerhet. Den höga representanten och kommissionen lade i juni 2023 fram ett gemensamt meddelande om kopplingen mellan klimatförändringar, miljöförstöring och säkerhet och försvar⁴³. Det omfattar bland annat förslag till verktyg för att bedöma orsakerna till och konsekvenserna av klimatförändringarna och miljöförstöringen på sjöfartssektorn, på sjöfartsinfrastrukturen samt på naturliga och konstgjorda inslag i kustområden, inbegripet när det gäller tidig varning, evidensbaserad forskning och satellitbilder (t.ex. genom Copernicusprogrammet). I Arktis smälter istäckena, minskar havsisen, håller nya sjövägar gradvis på att öppnas upp och förväntas den ökade mänskliga verksamheten leda till nya eller allvarligare hot mot miljön och lokalsamhällena. I detta avseende bör det gemensamma meddelandet *Ett starkare EU-engagemang för ett fredligt, hållbart och välmående Arktis*⁴⁴ omsättas mer i praktiken så snart som möjligt, särskilt när det gäller utsläppsfri sjöfart i Norra ishavet, hållbar utvinning av råvaror av avgörande betydelse och hållbar utveckling av de arktiska regionerna. Tillgångar i Arktis bör ha tillräcklig förmåga för isbrytning, sök- och räddningsinsatser, satellittäckning och skydd av kritisk infrastruktur till havs under extrema vinterförhållanden.

⁴³ Dok. 11283/23.

⁴⁴ Dok. 12870/21.

Att skydda kritisk infrastruktur på sjöfartsområdet är en viktig prioritering. EU bör komplettera medlemsstaternas roll när det gäller att bygga upp motståndskraften hos kritisk sjöfartsinfrastruktur som t.ex. rörledningar och sjökablar som går över nationella havsområden. EU bör förbättra nuvarande risk- och hotbedömningar av sådan infrastruktur för att hålla sig uppdaterat och komplettera dem med insatsalternativ och riskreducerande åtgärder som bygger på sektorsövergripande expertis och kapacitet samt instrument för att stödja utvecklingen av respektive medlemsstats förmåga. Det är absolut nödvändigt att ge fortsatt stöd till medlemsstaterna för att utveckla skyddstillgångar under vatten, drönarbekämpande lösningar och reparationsförmåga. Dessutom bör EU fortsätta att undersöka möjligheterna till samexistens⁴⁵ mellan havsbaserad förnybar energi och försvarsverksamhet, vilket förespråkas i strategin för havsbaserad förnybar energi⁴⁶.

Kustbevakningsmyndigheterna har en nyckelroll när det gäller att tillhandahålla kapacitet för övervakning, kontroll, förebyggande av brottslighet och trafikledning för fartyg i EU:s maritima område. Tillsammans med marina tillgångar är kustbevakningsmyndigheternas roll som garant för sjöfartsskydd av avgörande betydelse, eftersom de ofta kan agera under omständigheter då militära myndigheter inte alltid kan ingripa.

Med direktivet om kritiska entiteters motståndskraft⁴⁷ och det reviderade direktivet om säkerhet i nätverks- och informationssystem (NIS 2-direktivet)⁴⁸ går EU i spetsen för relevant utveckling, med en omfattande rättslig ram som gör det möjligt för EU att uppgradera både den fysiska motståndskraften och cyberresiliensen hos kritiska entiteter och infrastruktur. EU bör intensifiera samarbetet på detta område med likasinnade tredjeländer och med viktiga partner, t.ex. Nato, genom den strukturerade dialogen mellan EU och Nato om motståndskraft.

⁴⁵ I linje med havsplaneringsdirektivet, 2014/89/EU.

⁴⁶ Dok. 12950/20.

⁴⁷ Direktiv (EU) 2022/2557.

⁴⁸ Direktiv (EU) 2022/2555.

EU står inför ytterligare en utmaning som utgörs av stora mängder oexploderad ammunition och kemisk ammunition samt oljeläckage från skeppsvrak från första och andra världskriget som ligger i havsområden runtom i EU. Denna utmaning förvärras ytterligare av Rysslands militära angrepp mot Ukraina, som resulterat i minor i Svarta havet. Typ av ammunition samt läge och mängd är dåligt dokumenterat i vissa havsområden, vilket innebär risker för skyddet av personer, sjöfartsskyddet, nationell kritisk infrastruktur, miljön (på grund av eventuella utsläpp av kemikalier) och verksamhet inom den blå ekonomin (t.ex. uppförande av havsbaserade anläggningar för förnybar energi eller fiske). Med utgångspunkt i befintliga framgångsrika projekt⁴⁹ bör EU intensifiera insatserna för att på ett heltäckande sätt ta itu med denna fråga genom att förbättra lägesuppfattningen, verktygen och instrumenten, vilket skulle bidra till att minska de risker som är förknippade med oexploderad ammunition och dess bortskaffande. Det kommer också att vara mycket viktigt att göra sig av med oexploderad ammunition och minor i Svarta havet på ett säkert sätt så snart de säkerhetsmässiga och politiska förhållandena tillåter det.

Sjöfartsskyddet kan också undergrävas av utländska aktörer, både på grund av risker i samband med utländska direktinvesteringar i kritisk infrastruktur och på grund av sådana aktörers informationsmanipulation och inblandning. Dessa frågor kommer att behandlas genom relevanta instrument och ramar; till exempel kommer utländska direktinvesteringar att granskas i enlighet med den relevanta förordningen⁵⁰.

Utbyte av marina data och havsrelaterad information med tredjeländer är en viktig aspekt av samarbetet. Det bör emellertid vara föremål för säkerhetsriskbedömningar.

⁴⁹ Projekt för att rensa Östersjön från kemiska stridsmedel och konventionell ammunition som stöds av Interregprogrammet och finansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – [*10 years of Interreg cooperation to free the Baltic Sea from dumped munitions – Interreg Baltic Sea Region \(interreg-baltic.eu\)*](#)

⁵⁰ Förordning (EU) 2019/452.

Kommissionen och medlemsstaterna genomför en riskbedömning i syfte att ta fram riktlinjer för att förbättra skyddet av passagerarfartyg i EU.

De viktigaste EU-åtgärderna för risk- och hotshantering i denna strategi är följande:

- Stärka kapaciteten att bidra till kampen mot organiserad brottslighet och allvarliga internationella hot och olaglig verksamhet, inbegripet i havsområden av intresse.
- Genomföra regelbundna fälttjänstövningar i sjöfartsskydd på EU-nivå, med fokus bland annat på hamnskydd och på att motverka hot, exempelvis cyber- och hybridhot, utöver de årliga övningar till havs för medlemsstaternas flottor och kustbevakningar som nämns ovan.
- Utplacera tillgångar och övervakningsverktyg (t.ex. fjärrstyrda luftfartygssystem) och säkerställa optimal användning av nuvarande och framtida rymdtjänster (t.ex. jordobservation) för patrullering och skydd av kritisk sjöfartsinfrastruktur.
- Utveckla EU:s regionala samarbetsplaner för att säkerställa övervakningen av undervattens- och havsbaserad infrastruktur.
- Utarbeta en sammanhängande ram med regionala organisationer, inbegripet konkreta åtgärder och finansiering, för att hantera de hot som oexploderad ammunition, aktiva vapen och kemiska vapen till havs utgör samt för att aktivt och effektivt övervaka och avlägsna dem med innovativ teknik och minimal miljöpåverkan.

- Förbättra systemet för tidig varning och den strategiska framsynen, bland annat genom användning av rymdtjänster, om effekterna av klimatförändringarna, särskilt den stigande havsnivån, stormfloder och miljöförstöring.
- Utarbeta nya och förstärka befintliga riskbedömningar, beredskapsplaner och katastrofplaner (på EU-nivå och nationell nivå) för hamnar, kustinfrastruktur samt skydd av passagerarfartyg och transport- och leveranskedjor.
- Uppmuntra utbyte av bästa praxis mellan sjöfartsaktörer om cyberhot och fortsätta att stärka fartygs cybersäkerhet inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).
- Öka kunskaperna om den maritima lägesbilden i Arktis, inbegripet rymdobservation. Fortsätta samarbeta med de arktiska kuststaterna bilateralt och i relevanta multilaterala forum, beroende på vad som är lämpligt, för att stödja genomförandet av politiken för Arktis⁵¹.
- Bedöma om de havsområden som reserverats eller används för militär verksamhet är lämpliga för genomförande av projekt för havsbaserad förnybar energi.
- Bedöma investeringarna i sjöfartsinfrastruktur från länder och enheter utanför EU inom ramen för den samarbetsmekanism som inrättats genom förordningen om granskning av utländska direktinvesteringar.

⁵¹ Dok. 12870/21.

5. Förstärka förmågan

EU bör påskynda utvecklingen av både civil och militär förmåga, och i förekommande fall involvera industrin, för att främja sina sjöfartsskyddsintressen. Forskning och utveckling (FoU) om civila aspekter av det europeiska sjöfartsskyddet ingår i klustret ”Civil säkerhet för samhället” inom EU:s program Horisont Europa. Nuvarande och kommande FoU kommer att stödja förmågeutveckling på EU-nivå, inbegripet skydd av kritisk sjöfartsinfrastruktur, hantering av undervattenshot, beredskap och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, säkerhet vid passagerartransporter till sjöss och hantering av oexploderad ammunition, i samarbete med industrin där så är lämpligt.

På säkerhets- och försvarsområdet bör medlemsstaterna – för att säkerställa en starkare unionsnärvaro till havs liksom förmågan till maktutövning – utveckla fullständig sjöfartsförmåga och fullt ut utnyttja utrymmet för samarbete inom ramen för relaterade EU-initiativ och EU-instrument⁵². Denna förbättrade sjöfartsförmåga bör i överensstämmelse med Nato och i linje med den strategiska kompassen framför allt inriktas på att säkerställa EU:s motståndskraft, konkurrenskraft och kontroll på alla områden inom sjöfartsområdet. Den pågående översynen av förmågeutvecklingsplanen⁵³ bygger bland annat på lärdomarna från Rysslands militära angrepp mot Ukraina. Europeiska försvarsbyrån kommer till exempel att utforska den nyckelteknik som krävs för att hantera obemannade drönarsvärmar och skydda kritisk infrastruktur på havsbotten.

⁵² Förmågeutvecklingsplanen, de samarbetsmöjligheter som identifierats inom ramen för den samordnade årliga försvarsöversikten, det permanenta strukturerade samarbetet och Europeiska försvarsfonden.

⁵³ Europeiska försvarsbyråns styrelse inledde formellt översynen av förmågeutvecklingsplanen i juni 2022.

I enlighet med den strategiska kompassen och i linje med den samordnade årliga försvarsöversikten⁵⁴ bör nationella och multinationella projekt syfta till att både övervinna fragmenteringen av kritiska tillgångar, exempelvis fartyg av korvett-storlek och system ombord, och förbättra de enskilda plattformarnas operativa effektivitet. Flera möjligheter till samarbete som fastställdes i 2019–2022 års cykler för den samordnade årliga försvarsöversikten har lett till permanent strukturerat samarbete (Pesco) i obemannade sjöfartssystem. Europeiska försvarsfonden⁵⁵ kommer att stödja forsknings- och utvecklingsprojekt som till exempel rör den maritima lägesbilden, förmåga för övervakning till havs, skydd av kritisk sjöfartsinfrastruktur och undervattensförmåga.

EU och dess medlemsstater bör sträva efter att stärka förmåga som ger dem bättre möjligheter att upptäcka misstänkt verksamhet så att de kan skydda kritisk undervattensinfrastruktur. EU och Nato bör när så är lämpligt samordna insatserna på detta område för att säkerställa samstämmighet i resultaten när kraven överlappar varandra.

De viktigaste EU-åtgärderna för att förstärka förmågan i denna strategi är följande:

- Utveckla gemensamma krav och koncept för teknik inom säkerhet och försvar, inbegripet för den maritima lägesbilden, både på ytan och under vattnet.
- Bygga driftskompatibla obemannade system för att övervaka kritisk sjöfartsinfrastruktur, motverka fientliga drönarsvärmar osv.

⁵⁴ Fokusområde ”europeiskt patrullfartyg”.

⁵⁵ Syftet med Europeiska försvarsfonden är att stärka konkurrenskraften och innovationskapaciteten inom EU:s försvarsindustri. Den bidrar därför till att utveckla medlemsstaternas militära förmåga.

- Öka den moderna minröjningsförmågan, t.ex. genom att utveckla ett driftskoncept för EU.
- Stödja utvecklingen av gemensam förbättrad förmåga för maritima patrullflygplan.
- Bygga upp gemensamma test- och experimentövningar för att utveckla framtida, modern sjöfartsförmåga.

6. **Utbilda**

En hög nivå av specialiserad utbildning är helt nödvändig för att EU ska kunna hantera nuvarande och framtida utmaningar för sjöfartsskyddet. För att hantera nya hybrid- och cyberhot krävs operatörer med starka digitala färdigheter och särskilda program för omskolning och kompetenshöjning. Lösningar i form av utbyten mellan militära utbildningsprogram, gemensamma utbildningsprogram mellan medlemsstaternas flottor och mellan olika institutioner kommer att öka interoperabiliteten och hjälpa EU att bemöta nya hot på ett mer effektivt, samordnat och inkluderande sätt.

Som en del av den praktiska handboken om europeiskt samarbete kring kustbevakningsuppgifter har en utbildningskatalog skapats som omfattar alla kurser som ges av EU:s byråer inom alla maritima områden. Handboken kommer att uppdateras löpande utifrån behoven och utvecklingen. Det framgångsrika projektet *European Coast Guard Functions Training Academy Network* (ECGFA NET) och den harmoniserade kursen om kustbevakningsuppgifter bör fortsätta, särskilt utbytesprogrammet, som involverar grannländer och regionalt samarbete genom ett särskilt projekt som genomförs av EFCA i nära samarbete med Emsa och Frontex. Emsa håller också på att utveckla en kurs om cybersäkerhet inom sjöfarten. Europeiska kompetenscentrumet för motverkande av hybridhot anordnar kurser och konferenser om hybridhot som påverkar sjöfartsområdet. Jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt inom EU:s sjöfartsskyddssektor bör stödjas och kvinnors tillgång till teknisk utbildning på hög nivå bör främjas.

Europeiska säkerhets- och försvarsakademin (Esfa)⁵⁶ tillhandahåller utbildning på EU-nivå för både civil och militär personal för att främja en gemensam förståelse av utmaningarna inom sjöfartsskyddet och öka medvetenheten om EU:s allt större roll på detta område. Med stöd från Esfa arbetar sex europeiska sjöfartsskolor för närvarande med innehållet i en gemensam, internationell sjöfartstermin.

⁵⁶ Inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) tillhandahåller Esfa utbildning på EU-nivå på GSFP-området. Syftet är att utveckla och främja en gemensam förståelse av GSFP bland civil och militär personal och att genom sin utbildningsverksamhet ringa in och sprida god praxis när det gäller olika frågor inom GSFP. På så sätt kompletterar Esfa de nationella insatserna på utbildningsområdet.

De viktigaste EU-åtgärderna för utbildning⁵⁷ i denna strategi är följande:

- Öka kompetensen inom cyber-, hybrid- och rymdsäkerhet genom att stödja nya och befintliga kurser som erbjuds av olika akademiska institutioner och behöriga nationella organ eller EU-organ, på både det civila och militära området.
- Genomföra särskilda utbildningsprogram som är öppna för partner utanför EU för att hantera befintliga och framväxande hot mot sjöfartsskyddet.
- Utarbeta en ”internationell sjöfartstermin” inom ramen för det europeiska initiativet för utbyte av unga officerare (det militära Erasmus)⁵⁸.
- Genomföra gemensamma civil-militära övningar och övningar mellan olika myndigheter på grundval av scenarier som inbegriper gemensam jurisdiktion eller gemensam användning av förmåga.

⁵⁷ Även som en del av Europaåret för kompetens.

⁵⁸ <http://www.emilyo.eu/>. Det militära Erasmus är inte kopplat till Erasmus+-programmet.

V. VERKTYG OCH INSTRUMENT TILL STÖD FÖR EU:S ÅTGÄRDER FÖR SJÖFARTSSKYDD

Den reviderade strategin bör genomföras i den integrerade strategins anda för att maximera synergieffekterna och införa kompletterande EU-verktyg och EU-instrument. Detta bör inbegripa följande:

- Europeiska försvarsfondens FoU-projekt på försvarsområdet för att öka förmågan hos EU-medlemsstaternas väpnade styrkor.
- Den europeiska fredsfaciliteten som en finansieringsmekanism utanför budgeten för EU-åtgärder inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken med militära eller försvarsmässiga konsekvenser.
- EU:s forskning och innovation om civil sjöfartsskyddsförmåga, särskilt inom kluster 3 "Civil säkerhet för samhället" i EU:s program Horisont Europa.
- De möjligheter som erbjuds av Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för att öka förmågan hos de kustbevakningsmyndigheter i medlemsstaterna som utför brottsbekämpnings- och kontrolluppgifter till sjöss.

- EU:s marina insatser (Atalanta och Irini) och ramen för det befintliga konceptet samordnad närvaro till havs.
- Unionens civilskyddsmekanism, särskilt genom att dra nytta av analytisk kapacitet och insatsförmåga samt genomföra kommissionens rekommendation om mål för resiliens mot katastrofer.
- Instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete till stöd för internationella partnerskap för att öka sjöfartsskyddet, särskilt kunskaperna om den maritima lägesbilden.
- Instrumentet för stöd inför anslutningen (2021–2017), IPA III, med tanke på dess omfattning och fokus på kandidatländer.
- Budgeten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken för att finansiera civila GSFP-uppdrag.
- Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) för att finansiera sjöövervakning och samarbete om kustbevakningsuppgifter.
- Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Interregprogrammen till stöd för investeringar i kustregioner och yttersta randområden samt i länder som delar sjögränser med EU.

VI. DET FORTSATTA ARBETET

Kommissionen och den höga representanten kommer att samarbeta med rådet för att genomföra denna reviderade strategi på de åtgärdsområden som anges ovan och som beskrivs i handlingsplanen, på grundval av resultaten av EU:s strategi för sjöfartsskydd sedan 2014, med hjälp av befintliga instrument och befintlig politik och i enlighet med den övergripande vägledningen i den strategiska kompassen.

Tre år efter det att strategin har godkänts av rådet kommer kommissionen och den höga representanten att lägga fram en gemensam lägesrapport för rådet med bidrag från medlemsstaterna.

Reviderad handlingsplan för EU:s strategi för sjöfartsskydd¹**Strategiskt mål 1. Utöka verksamheten till havs**

Mål	Åtgärder		Tidsplan <i>I tillämpliga fall</i>	Berörda aktörer²
1.1 Utvidga EU:s roll och åtgärder i havsområdena runt om i EU och resten av världen.	Stärka EU:s marina insatser inom GSFP och konsolidera genomförandet av konceptet samordnad närvaro till havs			
	1.1.1	Förse EU:s marina insatser inom GSFP (inklusive Atalanta och Irini) med de marina resurser och luftfartsresurser som anges i deras respektive kombinerade gemensamma förteckningar över krav.	2025	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	1.1.2	Överväga nya havsområden av intresse där konceptet samordnad närvaro till havs kan genomföras, utifrån förslag från utrikestjänsten.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten

¹ EU:s strategi för sjöfartsskydd kommer att genomföras via denna handlingsplan och inom ramen för den integrerade strategin. Inom strategin för sjöfartsskydd kommer EU:s alla relevanta politiska åtgärder, verktyg och instrument på det civila och det militära området att användas. Samtidigt kommer det att ske en samordning av den politik och verksamhet som bedrivs av alla berörda aktörer på europeisk, regional och nationell nivå för att därigenom stärka deras synergier och komplementaritet. Den kommer även att främja ett mer samordnat EU-engagemang i externa konflikter och kriser för att förbättra säkerheten för EU och dess medborgare.

² Berörda aktörer som förtecknas i handlingsplanen kommer att bidra i enlighet med sina respektive behörigheter, ansvarsområden och uppdrag. EU-byråerna inom ramen för denna handlingsplan är de som fastställts vara aktörer med koppling till handlingsplanens olika åtgärder, och eventuella roller som tilldelas dem påverkar inte deras respektive styrelserns förfaranden och beslut när det gäller byråernas bidrag till dessa åtgärder. Kommissionen eller medlemsstaterna kan även uppmana andra relevanta EU-byråer att samarbeta vid genomförandet av handlingsplanen. Byråerna kommer att delta i det internationella arbetet genom respektive EU-avdelning (de ansvariga generaldirektoraten).

	Utveckla samarbete och synergier mellan medlemsstatsledda initiativ och EU-initiativ om sjöfartsskydd			
	1.1.3	Främja ytterligare synergier mellan Eunavfors Atalantainsats och det europeiska initiativet för den maritima lägesbilden i Hormuzsundet (EMASOH).	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	1.1.4	Stärka samstämmighet och samordning mellan EU-institutionernas och EU-medlemsstaternas åtgärder, bland annat genom samordnad närvaro till havs.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.5	Stödja åtgärder med Eurosurs fusionstjänster och kapacitet för informationsutbyte, t.ex. genom CISE och integrerade sjöfartstjänster, och samordna övervakningen i områden före gränserna.	Löpande	Frontex, Emsa
	1.1.6	Stödja inrättandet av kurser för personal som deltar i maritima insatser (MSOC, maritime staff operators courses) i medlemsstaterna genom att tillhandahålla utbildning och tillgång till Eurosurs kapacitet och tjänster.		
	1.1.7	Säkerställa att EU:s insatser till havs och på land kompletterar EU:s integrerade strategi genom att främja kopplingar till samarbete mellan olika organ om kustbevakningsfunktioner (trepartsavtal) och ett koncept för maritima insatser med flera ändamål som utvecklats inom ramen för EU:s samarbete om kustbevakningsfunktioner och som genomförts av kustbevakningsmyndigheterna i de berörda havsområdena.	Från och med 2023, löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EFCA, Emsa, Frontex
	1.1.8	Främja synergier, när så är lämpligt och rättsligt genomförbart,	Från och med	Medlemsstaterna,

		mellan verksamheten inom GSFP och det koncept för maritima insatser med flera ändamål som utvecklats inom ramen för samarbetet mellan olika organ om kustbevakningsfunktioner.	2023, löpande	kommissionen, utrikestjänsten, EFCA, Emsa, Frontex
	I relevanta havsområden runt om i EU			
	1.1.9	Anordna övningar med avseende på sjöfartsskydd, inbegripet årliga övningar till havs för medlemsstaternas flottor och kustbevakningar, med deltagande av flottor och myndigheter som arbetar med sjöfartsskydd från så många medlemsstater som möjligt, i syfte att förbättra beredskapen och insatsförmågan för att hantera traditionella hot samt de risker och hot som anges i Strategiskt mål 4.	Årligen, från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten (EUMS)
	1.1.10	Främja och inkludera sjöfartsskydd i arbetet med strategier och initiativ som rör havsområden runt om i EU och relevanta makroregionala strategier, beroende på vad som är lämpligt.	Från och med 2023, löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	Arktis			
	1.1.11	Säkerställa tillräcklig satellitobservation och sträva efter tillräckliga satellitkommunikations- och PNT-tjänster vad avser de nya sjörutterna i Arktis, bland annat genom Copernicus kapacitet (inbegripet dess havsmiljöövervakningstjänst och dess havsövervakning CMS ³), för att öka situationsmedvetenheten.	Senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	1.1.12	Delta i det arbete som utförs av Arktiska rådet och relaterade forum, beroende på vad som är tillämpligt.	Löpande	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen

³ <https://marine.copernicus.eu/>

	Atlanten			
	1.1.13	Stödja insatser mot olaglig narkotikahandel genom informationsutbyte och gemensamma insatser, bland annat i avgångsländer/avgångshamnar samt destinationshamnar och hamnanläggningar i EU, inbegripet Karibiska havet.	Från och med 2023, löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, MAOC-N, Emsa, Europol, Frontex
	1.1.14	Upprätta samarbete om sjöfartsskydd med partner på olika sidor om Atlanten, inbegripet internationella och regionala organisationer från Afrika och Nord- och Sydamerika.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.15	Fastställa och främja regional maritim kapacitetsuppbyggnad för att utöka de befintliga programmen för uppbyggnad av sjöfartsskyddskapacitet (t.ex. Rabatprocessen), förbättra samordningen av dessa och ta fram liknande initiativ tillsammans med partnerländer och regionala organisationer.	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen
	1.1.16	Utföra gemensamma övningar och hamnanlöp med likasinnade kustländer för att stärka EU:s roll som global garant för sjöfartsskydd och stärka samarbetet inom sjöfartsskydd.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	Östersjön			
	1.1.17	Inrätta en mekanism som involverar kommissionen, Östersjöstaternas råd (CBSS) och Helcom i syfte att samordna vetenskapliga åtgärder, insatser och datadelning för att genomföra en handlingsplan med målet att hantera oexploderad ammunition i Östersjön och eventuella oljeläckage till följd av skeppsbrott.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten

	1.1.18	Utarbeta ett verktyg på regional nivå för att möjliggöra delning av uppgifter om dumpad ammunition, göra en riskbedömning och fastställa de bästa sätten att avlägsna konventionell och kemisk ammunition från Östersjön.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.19	Utveckla och uppgradera tekniken för att hantera oexploderad ammunition, bland annat genom att involvera civila enheter, och främja kopplingar till industrin.	Från och med 2024, löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.20	Ytterligare intensifiera insatserna, bland annat genom att inrätta en regelbunden kampanj som syftar till att rensa Östersjöregionen på dumpad ammunition som ett led i en övergripande EU-åtgärd mot oexploderad ammunition, för att skydda människors liv och den marina miljön, se till att farlederna är säkra och underlätta utvecklingen av ekonomisk verksamhet till havs.	Från och med 2024, löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	Svarta havet			
	1.1.21	Stärka kapaciteten för samordnade insatser mot havsföroreningar i samband med väpnade konflikter, bland annat genom att utarbeta nya utbildningsplaner för att hantera föroreningar från olika källor, t.ex. oexploderad ammunition, minor, oljeläckor, sjunkna fartyg osv., som också kan påverka den biologiska mångfalden och ekosystem, samt även utnyttja den gemensamma havsagendan för Svarta havet och den strategiska forsknings- och innovationsagendan för Svarta havet.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	1.1.22	Bygga vidare på den befintliga kapaciteten hos Europeiska unionens	Från och med	Medlemsstaterna,

		satellitcentrum (Satcen) och andra EU-tjänster samt förbättra den nuvarande kapaciteten att upptäcka sjöminor, inbegripet sådana som utplaceras i samband med Rysslands anfallskrig mot Ukraina, vilka utgör en risk för sjöfarten.	2023	kommissionen, Satcen
	Medelhavet			
	1.1.23	Förbättra förmågan hos likasinnade partnerländer i Medelhavsområdet och vid behov utbyta information för att förbättra deras förmåga att utföra uppgifter som avser övervakning till havs, bland annat i syfte att upptäcka och förhindra obehörig gränspassage och gränsöverskridande brottslighet.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Frontex
	1.1.24	Förbättra samordningen och synergierna mellan Irini-insatsen, EU BAM Libyen och relevanta EU-byråer, för att möjliggöra genomförandet av Irini-insatsens fullständiga mandat.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Frontex, Emsa, Satcen
	1.1.25	Förbättra samordningen mellan Irini-insatsen och relevanta partner genom att ytterligare utnyttja befintliga forum för utbyte (t.ex. Shade MED-konferensen) och utforska olika sätt att utnyttja operativa synergier.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	1.1.26	Utforma kurser och underlätta utbyte av information, sakkunskap, tekniskt stöd, utbildning och bästa praxis mellan länderna inom Medelhavsunionen för att bekämpa olaglig verksamhet till havs, bland annat genom forumet för kustbevakningstjänster i Medelhavet	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Frontex, Emsa, EFCA

		och i linje med Medelhavsunionens ministerförklaring om en hållbar blå ekonomi ⁴ .		
	1.1.27	Fastställa och främja regional maritim kapacitetsuppbyggnad för att utöka de befintliga programmen för uppbyggnad av sjöfartsskyddskapacitet (t.ex. Rabatprocessen), förbättra samordningen av dessa och ta fram liknande initiativ tillsammans med partnerländer och regionala organisationer.	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen
	1.1.28	Genomföra AKFM:s rekommendationer/den internationella inspektionsordningen/pilotprojekt för att förbättra fiskeresursernas hållbarhet och stödja kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, EFCA
	1.1.29	Utföra gemensamma övningar och hamnanlöp med likasinnade kustländer för att stärka EU:s roll som global garant för sjöfartsskydd och stärka samarbetet inom sjöfartsskydd.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	Nordsjön			
	1.1.30	Genomföra en omfattande kartläggning av Nordsjön för att göra en riskbedömning och fastställa de bästa sätten att avlägsna konventionell och kemisk ammunition.	Före utgången av 2025	Kommissionen, medlemsstaterna
	I havsområden av intresse			
	1.1.31	Öka stödet till kampen mot olaglig verksamhet till havs, inbegripet	Löpande	Medlemsstaterna,

⁴ Enligt artikel 71 i Medelhavsunionens ministerförklaring om en hållbar blå ekonomi välkomnar ministrarna den aktiva roll som forumet för kustbevakningens funktioner i Medelhavsområdet spelar när det gäller att stärka det regionala samarbetet och främja förståelsen för sjöfartsfrågor av ömsesidig betydelse och av gemensamt intresse med anknytning till kustbevakningens funktioner över gränser och sektorer, både civila och militära. Ministrarna uppmanar även forumet att utforma utbildningsverksamhet och ytterligare underlätta utbyte av information, sakkunskap, tekniskt stöd, utbildning och bästa praxis för att bekämpa olaglig verksamhet till havs.

		människohandel, olaglig narkotikahandel, sjöröveri och IUU-fiske.		kommissionen, utrikestjänsten
	Guineabukten			
	1.1.32	Upprätthålla stödet till Yaoundé-strukturen för sjöfartsskydd, bland annat genom GoGIN-programmet (Guineabuktens interregionala nätverk), och förbättra rättsstatsprincipen och de nationella rättsliga ramarna i regionen, inbegripet genom de pågående Swaims- och Passmar-programmen, fram till deras slutförande 2024 och därefter genom det efterföljande regionala programmet för sjöfartsskydd, samt GoGIN II och plattformen Yaris.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Emsa
	1.1.33	Stärka samstämmigheten mellan EU-institutionernas och EU-medlemsstaternas åtgärder, särskilt genom att konsolidera den samordnade närvaron till havs i Guineabukten.	Löpande	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen
	Indiska oceanen/Stilla havet			
	1.1.34	Förbättra mekanismerna för informationsutbyte och möjliggöra förbindelser mellan centrum för samkörning av maritim information genom att utveckla och utöka användningen av Crimarios regionala plattform för informationsutbyte i regionen Indiska oceanen/Stilla havet (IORIS) och initiativet SHARE.IT.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.35	Utföra gemensamma övningar och hamnanlöp med likasinnade partner i regionen Indiska oceanen/Stilla havet, företrädesvis genom att använda IORIS som samarbetsverktyg.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.36	Stärka samstämmigheten mellan EU-institutionernas och EU-medlemsstaternas åtgärder och mellan	Från och med 2023	

		kapacitetsuppbyggnadsprogrammen, bland annat genom konceptet samordnad närvaro till havs i nordvästra Indiska oceanen.		
	1.1.37	Intensifiera samarbetet om sjöfartsskydd med internationella och regionala organisationer, särskilt Sydostasiatiska nationers förbund (Asean), bland annat genom att försöka få status som dialogpartner i Sammanslutningen för Indiska oceanens kuststater.	Från och med 2023	
	1.1.38	Fortsätta att stödja sjöfartsskyddsstrukturen i västra Indiska oceanen, som skapats inom ramen för Mase-programmet (tills åtgärden fullbordats 2023) och på grundval av uppförandekoden från Djibouti genom det kommande regionala programmet för sjöfartsskydd i Afrika söder om Sahara.	Från och med 2024	Kommissionen, utrikestjänsten
	1.1.39	Fortsätta att främja insatsen Eunavfor Atalanta som en ram för att tillhandahålla sjöfartsskydd inom insatsens mandat och intensifiera verksamheten till havs med likasinnade länder och organisationer, bland annat genom att beakta konceptet samordnad närvaro till havs i nordvästra Indiska oceanen.	Löpande	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
1.2 Främja respekten för internationell rätt och kampen mot olaglig verksamhet till havs	Främja efterlevnaden av FN:s havsrättskonvention och andra internationella instrument med anknytning till sjöfartsskydd			
	1.2.1	Förespråka efterlevnad av och uppmuntra undertecknande och ratificering av internationella instrument med anknytning till sjöfartsskydd, särskilt havsrättskonventionen, samt utbyte av bästa praxis med kuststater och partner i genomförandet av internationell rätt som är relevant för sjöfartsskyddet, i relevanta forum.	Löpande från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	1.2.2	Samarbeta med partnerländer för att utbyta bästa praxis och förtroendeskapande åtgärder i syfte att bidra till genomförandet av	Löpande från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen,

		internationell rätt i förbindelserna med sådana partnerländer.		utrikestjänsten
	Främja och utveckla aspekter av sjöfartsskydd inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) och EU:s rättsliga ramar			
	1.2.3	Samarbeta med partnerländer för att ta itu med problem med sjöfartsskyddet genom att till exempel säkerställa efterlevnaden av IMO:s rättsliga instrument, särskilt för att genomföra Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (ISPS-koden).	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	1.2.4	Främja och utarbeta riktlinjer från kommissionen om sjöfartsskydd, inklusive riktlinjer om cybersäkerhet, i linje med IMO:s bestämmelser, för att främja säkerhetskontroller av hamnar och fartyg.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	1.2.5	Genomföra tillräckligt många inspektioner i fråga om sjöfartsskydd från kommissionens sida som en regelbunden årlig verksamhet för att övervaka tillämpningen av EU:s sjöfartsskyddslagstiftning i medlemsstaterna samt fortsätta att undersöka olika sätt att förbättra sjöfartsskyddet, inbegripet cybersäkerhet, särskilt för sjötransporter, inbegripet passagerarfartyg.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	Stödja kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU) i linje med EU:s konsoliderade tillvägagångssätt och bästa praxis.			
	1.2.6	Fortsätta att bistå medlemsstaterna i gemensamma insatser och insatser för fiskerikontroll och samtidigt genomföra EFCA:s planer för gemensamt utnyttjande för att möjliggöra permanent utbyte av information och underrättelse- och kontrollverksamhet, som planeras utifrån resultaten av riskbedömningen.	Löpande, pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, EFCA

	1.2.7	Främja samarbete mellan olika organ, inbegripet utbyte av uppgifter, för att förbättra kontrollen och övervakningen samt för att bistå fiskerimyndigheter inom och utanför EU ⁵ (däribland nationella och regionala centrum för fiskerikontroll) i genomförandet av tillämplig regional och nationell lagstiftning.	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, EFCA, Emsa, Frontex
	1.2.8	Bistå medlemsstaternas kustbevakning och marina styrkor med tillhandahållandet av tjänster i de berörda regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas konventionsområden för att säkerställa sjöfolks, fiskefartygs och flottors säkerhet och skydd (t.ex. från sjöröveri) och för att bättra kontrollera och avskaffa tvångsarbete och allvarlig exploatering av arbetskraft till havs.	Löpande från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
	1.2.9	Vidta åtgärder för att kontrollera och avskaffa tvångsarbete och allvarlig exploatering av arbetskraft till havs.	Löpande från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
	Stärka gränskontrollerna och bekämpa gränsöverskridande brottslig verksamhet, t.ex. smuggling av migranter eller varor samt människohandel, med tonvikt på delar av EU som är särskilt utsatta för migrationstrycket, liksom annan olaglig verksamhet, inbegripet otillåten prospektering och borming efter kolväten.			
	1.2.10	Vidta samstämmiga och kraftfulla åtgärder för att motverka instrumentaliseringen av migration sjövägen samt för att avskräcka, upplösa och lagföra kriminella nätverk som ägnar sig åt migrantsmuggling och människohandel.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Frontex, Europol, Eurojust

⁵ Fiskeristödet till myndigheter inom och utanför EU omfattas av EFCA:s mandat med stöd av andra organ. För stöd till fiskerimyndigheter utanför EU krävs en särskild begäran från Europeiska kommissionen.

	1.2.11	Utnyttja det fullständiga genomförandet av förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen ⁶ och det strukturerade samarbetet mellan berörda aktörer (t.ex. Europol, Interpol, UNODC), och – för att stödja verksamheten inom unionens civilskyddsmekanism – förbättra riskanalysen i syfte att fastställa vilka havsområden och hamnar som bör övervakas samt fartyg och luftfartyg som bör spåras, med målet att bekämpa gränsöverskridande olaglig verksamhet.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Frontex
	1.2.12	Skapa och upprätthålla en lägesbild för EU som omfattar området före gränserna, på grundval av informationsutbyte, riskanalys samt proaktiv övervakning och patrullering från luften.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, Frontex
	1.2.13	Skydda EU-medlemsstaternas havsområden från olaglig och otillåten prospektering och borrhning efter kolväten och andra tillgångar, i enlighet med internationell rätt, särskilt FN:s havsrättskonvention.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten

Strategiskt mål 2. Samarbete med partner

Mål	Åtgärder	Tidsplan <i>I tillämpliga</i>	Berörda aktörer
-----	----------	----------------------------------	-----------------

⁶ Förordning (EU) 2019/1896.

			<i>fall</i>	
2.1 Öka samarbetet med likasinnade och strategiska partner	Öka samarbetet med likasinnade och strategiska partner			
	2.1.1	Öka EU:s deltagande i Shade-mekanismer på sjöfartsområdet, inbegripet underarbetsgrupperna inom Shade-arbetet för Guineabukten. Delta i arbetet i G7++FOGG (gruppen för Guineabuktens vänner) och dess underarbetsgrupper. Delta i arbetet inom ramen för Djiboutis uppförandekod och dess underarbetsgrupper.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen
	2.1.2	Förbättra dialogen och samarbetet med tredjeländer och internationella partner i sjöfartsskyddsfrågor av gemensamt intresse, bl.a. övervakning och skydd av kritisk sjöfartsinfrastruktur.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen
	2.1.3	Stödja partnerländerna i uppbyggnaden av förmågan för havsstyrning, rättsstatsprincipen inbegripet förfaranden för rättsligt avslutande ⁷ och deras militära och marina kapacitet, bland annat genom användning av den europeiska fredsfaciliteten.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	2.1.4	Genomföra studier för att fördjupa förståelsen av företagens och handelns beroende av viktiga hamnar och farleder inom och utanför EU och utarbeta former för utbyte med viktiga affärs- och industriaktörer som är beroende av import och export samt med rederier för att främja ömsesidig förståelse när det gäller beroendet av sjöfartsskydd och farleder.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen

⁷ Förfaranden i samband med lagföring av personer misstänkta för inblandning i brott till sjöss, särskilt piratdåd och väpnade rån till sjöss.

	Stärka samarbetet och utöka den operativa samverkan med alla partner till havs			
	2.1.5	Utplacera EU-sambandsmän vid regionala centrum för samkörning av maritim information i havsområden av intresse, i syfte att underlätta informationsutbyte och samarbete mellan EU och dess partner och, när så är lämpligt, utvärdera genomförbarheten av en direkt anslutning av dessa samkörningscentrum till relevanta EU-system för övervakning till havs.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	2.1.6	Främja användningen av plattformar som IORIS och Yaris bland de marina resurser i medlemsstaterna som är utplacerade inom ramen för konceptet samordnad närvaro till havs och vid övningar med kuststater och partner.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, EDA
	2.1.7	Inrätta civila samarbetsverktyg mellan maritima insatser som utförs av EU:s medlemsstater och organ.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EDA, Emsa, Europol, Satcen, Frontex
	Inkludera sjöfartsskyddet i förbindelserna med partnerländer och regionala organisationer			
	2.1.8	Utveckla förbindelser med partnerländer och regionala organisationer genom att i tillämpliga fall delta i gemensamma projekt kopplade till sjöfartsskydd.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	2.1.9	Utveckla funktionen för kustbevakningssamarbete inom ramen för befintliga eller kommande samarbetsavtal och statusavtal	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen,

		med partnerländer, bland annat för att stärka övervakningen till havs.		Frontex, Emsa, EFCA
2.2 Arbeta med partner utanför EU för att öka övervakningen till havs	Samarbeta med partner utanför EU om interoperabilitetslösningar för delning av information om övervakningen till havs			
	2.2.1	Upprätthålla stödet till den regionala strukturen för sjöfartsskydd i västra Indiska oceanen.	Löpande	Kommissionen, utrikestjänsten
	2.2.2	Förbättra informationsutbytet med partnerländerna inom ramen för Eurosur och genom aktivering av specifika situationsbilder (artikel 27 i förordningen om den europeiska gräns- och kustbevakningen 2.0).	Före utgången av 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EDA, Frontex
	Stärka strukturer för sjöfartsskydd och samarbete mellan olika organ i havsområden av strategiskt intresse			
	2.2.3	Stödja maritim kapacitetsuppbyggnad och öka kunskaperna om den maritima lägesbilden i regionen Indiska oceanen/Stilla havet genom Mase, fram till dess slutförande i december 2023 och därefter genom det efterföljande regionala programmet för sjöfartsskydd, som inleds 2024, samt Crimario-projektet, inklusive plattformen IORIS.	Löpande	Kommissionen, utrikestjänsten
	2.2.4	Stärka synergier mellan Ecofish och PSP-programmen, Crimario och Mase, fram till dess att de slutförts, och därefter genom det efterföljande regionala programmet för sjöfartsskydd.		Kommissionen, utrikestjänsten
	2.2.5	Stödja genomförandet av Yaoundé-strukturen för sjöfartsskydd i Guineabuktsregionen genom Guineabuktens interregionala nätverk, samt plattformen Yaris och i samarbete med relevanta partner.		Kommissionen, utrikestjänsten

2.3 Öka samarbetet på bilateral och multilateral nivå	Öka samarbetet på bilateral och multilateral nivå			
	2.3.1	Fördjupa samarbetet med Nato om sjöfartsskydd inom den överenskomna ramen för de gemensamma förklaringarna och den gemensamma uppsättningen förslag, bland annat genom den strukturerade dialogen mellan EU och Nato om motståndskraft, med full respekt för principerna om ömsesidig öppenhet och insyn, ömsesidighet och delaktighet samt för båda organisationernas beslutsautonomi. ⁸	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, EDA
	2.3.2	Stärka samarbetet med IMO och de regionala havskonventionerna för att motverka hot om uppsåtliga, olagliga handlingar som kan drabba fartyg och hamnanläggningar globalt.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Helcom, Ospar, Barcelonakonventionen
	2.3.3	Stärka samarbetet med UNODC för att bekämpa gränsöverskridande organiserad brottslighet till havs eller via havet.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, Frontex

Strategiskt mål 3. Ta ledningen när det gäller den maritima lägesbilden

Mål	Åtgärder	Tidsplan <i>I tillämpliga</i>	Berörda aktörer
-----	----------	----------------------------------	-----------------

⁸ För en förteckning över samarbetsområden, se den tredje gemensamma förklaringen om samarbetet mellan EU och Nato av den 10 januari 2023 (<https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2023/01/10/eu-nato-joint-declaration-10-january-2023/>).

			<i>fall</i>	
3.1 Öka kunskaperna inom EU om den maritima lägesbilden	Säkerställa ett säkert och snabbt informationsutbyte mellan alla relaterade sektorer och system inom EU och Efta			
	3.1.1	Inleda den operativa fasen av CISE, inklusive genomförandet av det klassificerade CISE-nätverket.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa ⁹
	3.1.2	Uppmuntra/skapa incitament för särskilda kustbevakningsmyndigheter och militära myndigheter i medlemsstaterna att ansluta sig till CISE.	Löpande, från och med 2023	Kommissionen, Emsa
	3.1.3	Använda CISE för att utbyta information om övervakningen till havs i syfte att öka motståndskraften och skydda kritisk sjöfartsinfrastruktur (t.ex. sjökablar, undervattensledningar och havsbaserade anläggningar för förnybar energi).	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA, Satcen, Emsa
	3.1.4	Överväga att använda CISE för att utbyta information inom ramen för samarbetet mellan olika organ, som ett komplement till redan befintliga nätverk.	Löpande, så snart CISE har tagits i bruk	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa och Frontex
	3.1.5	Stödja inrättandet av ett program avseende den maritima lägesbilden för försvaret, och samtidigt säkerställa synkronisering med berörda parter i det civila samhället.	Senast 2024	Medlemsstaterna, EDA
	Stärka informationsutbytet mellan civila och militära sjöfartsmyndigheter			
	3.1.6	Stärka Marsur och säkerställa utbyte av operativ information mellan Marsur-nätverket och CISE (inklusive sekretessbelagd och icke-sekretessbelagd information).	Vid utgången av 2024	Kommissionen, Emsa, EDA, Satcen, medlemsstaterna

⁹ Den operativa fasen och tidsplanen för varje åtgärd som anges i den här handlingsplanen måste först aktiveras, efter godkännande av Emsas styrelse.

	3.1.7	Stärka kommunikationen och samordningen mellan nationella maritima insatscentrum i EU genom användning av CISE och Marsur, vid behov på regional basis, för att fortsätta och förbättra en integrerad övervakning till havs i havsområden runt om i EU.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA, utrikestjänsten (EUMS), Emsa
	3.1.8	Stärka MSCHOA för att förbättra den maritima lägesbilden i områden som är avgörande för sjöfarten.	Löpande	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	Förbättra övervakningen till havs och utbytet av maritim information med hjälp av rymdbaserade resurser, RPAS och annan ny teknik, även för att skydda EU:s yttre gränser			
	3.1.9	Möjliggöra utbyte av relevant information mellan rymdbaserade resurser och instrument för övervakning till havs, inklusive CISE och Marsur.	Vid utgången av 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, EDA, ESA, Satcen
	3.1.10	Fullt ut utnyttja befintlig och framtida kapacitet och tjänster inom EU:s rymdprogram, inklusive jordobservationsdelen (Copernicus, inbegripet dess havsmiljöövervakningstjänst och dess havsövervakning CMS), Galileo (och dess system för motåtgärder mot hot) och Egnos, samt IRIS ¹⁰ , bland annat för övervakning till havs samt övervakning av den marina miljön och klimatförändringar.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Emsa, EFCA, Satcen
	3.1.11	Främja forskning och innovation på rymdområdet för havsövervakningstillämpningar, bland annat genom deltagande av centrala aktörer och branschen, tillsammans med EU:s	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Frontex,

¹⁰ https://defence-industry-space.ec.europa.eu/welcome-iris2-infrastructure-resilience-interconnectivity-and-security-satellite-2022-11-17_en

		satellitcentrum och Copernicus strategiska forskningsagenda för säkerhet.		Satcen
	3.1.12	Förbättra integreringen av ryddbaserad teknik med fjärrstyrda luftfartygssystem samt radarstationer, marina patrullflygplan och (bemannade och obemannade) havsburna resurser genom att använda innovativa, cyberresilienta verktyg.	Löpande från och med 2023	Medlemsstaterna, Emsa, Frontex, Satcen
	3.1.13	Intensifiera den övervakning som utförs av kust- och havspatrullfartyg och komplettera den med digitalt sammankopplade marina plattformar av hög kvalitet, inbegripet obemannade plattformar, i enlighet med nationella bestämmelser.	Pilotprojekt som ska genomföras senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EDA, Frontex
	3.1.14	Systematiskt använda innovativa lösningar (teknik och kunskap) som följer av EU:s forsknings- och innovationsverksamhet inom civil säkerhet på sjöfartsskyddsområdet, vilken finansieras inom ramen för ansökningsomgångarna i fråga om gränssäkerhet och yttre säkerhet inom Horisont 2020, samt relevanta ansökningsomgångar inom Horisont Europa.	Från och med 2023	Medlemsstaterna
	3.1.15	Överväga att använda stationära radaranordningar, optisk satellitutrustning och hyperspektral utrustning på strategiska platser för att bättre upptäcka och igenkänna hot mot sjöfartsskyddet, om så beslutas.	Löpande	Medlemsstaterna, Emsa, Frontex
	3.1.16	Bidra, inom ramen för forumet för europeiska kustbevakningsfunktioner och Forumet för europeiska kustbevakningens funktioner i Medelhavsområdet, till att öka kunskaperna om den maritima lägesbilden och stärka samarbetet i EU och internationellt genom utbyte av bästa praxis.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, kommissionen, EFCA, Emsa, Frontex

	Utveckling av förmåga för övervakning till havs			
	3.1.17	Överväga att utveckla utformningen av utrustning och system som t.ex. små satellituppdrag som ska genomföras inom ramen för en konstellation, kustradarnät och obemannade delvis fasta plattformar till havs.	Från och med 2023	Kommissionen, medlemsstaterna
3.2 Samarbeta med berörda partner utanför EU om interoperabilitetslösningar för delning av information om övervakningen till havs	Samarbeta med berörda partner utanför EU om interoperabilitetslösningar för delning av information om övervakningen till havs			
	3.2.1	Stödja maritim kapacitetsuppbyggnad och öka kunskaperna om den maritima lägesbilden i regionen Indiska oceanen/Stilla havet genom Mase, fram till dess slutförande i december 2023 och därefter genom det efterföljande regionala programmet för sjöfartsskydd, som inleds 2024, samt Crimario-projektet, inklusive plattformen IORIS.	Löpande	Kommissionen, utrikestjänsten
	3.2.2	Stödja genomförandet av Yaoundé-strukturen för sjöfartsskydd i Guineabuktsregionen genom Guineabuktens interregionala nätverk, särskilt plattformen Yaris.	Pågående	Kommissionen, utrikestjänsten
	3.2.3	Stödja likasinnade partner utanför EU med satellitbilder och analyser från EU:s byråer inom ramen för särskilda projekt, bland annat när det gäller IUU-fiske.	Pågående	Kommissionen, utrikestjänsten, EFCA, Satcen

Strategiskt mål 4. Hantering av risker och hot

Mål	Åtgärder	Tidsplan <i>I tillämpliga fall</i>	Berörda aktörer
-----	----------	---------------------------------------	-----------------

4.1 Ytterligare öka medvetenheten om och beredskapen för att hantera hot kopplade till klimatförändringar och miljöförstöring	4.1.1	Stärka samordnings- och insatsförmågan vid incidenter och katastrofer till havs, med vederbörlig hänsyn till Emsas system och unionens civilskyddsmekanism, samt genom att stärka och/eller utveckla en integrerad strategi och snabba insatser för att hantera incidenter till havs.	Löpande	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EDA, Emsa
	4.1.2	Öka kunskapen om effekterna av klimatförändringar, stigande havsnivåer, stormfloder och miljöförstöring på sjöfartsskyddet och ta itu med relaterade risker och hot.	Löpande, från och med 2023	Kommissionen, utrikestjänsten, medlemsstaterna, EDA, Satcen
	4.1.3	Öka kunskaperna om den maritima lägesbilden samt stärka systemet för tidig varning och strategisk framsyn i fråga om klimatförändringarnas och miljöförstörelsens effekter på sjöfartsskyddet, bland annat genom att underlätta insamling och utbyte av havsobservationsdata efter riskbedömning.	Löpande, från och med 2023	Kommissionen, utrikestjänsten, medlemsstaterna, EDA, Frontex, Satcen
	4.1.4	Utöka den utbildning och de övningar som behöriga myndigheter genomför för att lära ut beredskap för och insatser mot klimatförändringarnas och miljöförstörelsens effekter på sjöfartsskyddet.	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	4.1.5	Bidra till utvecklingen av den europeiska digitala tvillingoceanen, ur ett sjöfartsskyddsperspektiv, för att hantera de ömsesidiga effekterna av sjöfartsskyddet samt av en föränderlig miljö och ett föränderligt klimat.	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen
	4.1.6	Överväga att ta itu med fartyg-till-fartygsoperationer som kan utgöra	Löpande, från	Kommissionen,

		en hybridattack.	och med 2023	medlemsstaterna, utrikestjänsten
4.2 Förbättra motståndskraften hos och skyddet av kritisk sjöfartsinfrastruktur (t.ex. gasledningar, sjökablar, hamnar, havsbaserade energianläggningar, terminaler för flytande naturgas samt flytande enheter för lagring och återförgasning)	Stärka motståndskraften hos och skyddet av kritisk sjöfartsinfrastruktur, med beaktande av regionala särdrag och hotnivåer.			
	4.2.1	Främja regionala projekt i alla havsområden runt om i EU för att stärka motståndskraften hos och skyddet av kritisk sjöfartsinfrastruktur, i syfte att skydda kontinuiteten, tillgängligheten och konfidentialiteten i processer som energidistribution samt internet- och datatrafik.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	4.2.2	Utarbeta en riskbedömning och beredskapsplaner/katastrofplaner (på EU-nivå/nationell nivå) för kritisk sjöfartsinfrastruktur, med alla berörda parter även från den privata sektorn, och utan att det påverkar tillämpningen av direktivet om kritiska entiteters motståndskraft (t.ex. om riskbedömningen av kritiska entiteter inom transportsektorn och delsektorn vattentransport).	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, EUMS, EDA, Emsa
	4.2.3	Utföra stresstester för sjöfartsinfrastruktur, på grundval av rådets rekommendation 15623/22, i tillämpliga fall med användning av de standarder för stresstestmetoder för kritisk infrastruktur som utarbetats inom ramen för Infrastress-projektet.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
	4.2.4	Genomföra regelbundna, fullskaliga maritima fälttjänstövningar på EU-nivå, med fokus på bland annat hamnskydd och hantering av cyber- och hybridhot, i tillämpliga fall även med unionens	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten,

		civilskyddsmekanism.		ECGFF, EDA, Frontex, Enisa
	4.2.5	Intensifiera samarbetet mellan medlemsstaterna, med stöd av relevanta EU-organ, för att utarbeta en regional övervakningsplan för undervattensinfrastruktur och havsbaserad infrastruktur i syfte att förhindra fientliga attacker mot sådan infrastruktur. Intensifiera samarbetet vid bedömning av incidenter, samarbetet mellan civila och militära myndigheter samt utbytet av tillgångar och information för att skydda undervattensinfrastruktur och havsbaserad infrastruktur. Intensifiera samarbetet på detta område med likasinnade tredjeländer och viktiga partner såsom den strukturerade dialogen mellan EU och Nato om motståndskraft.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA, Emsa
	4.2.6	När så är lämpligt utveckla och använda specialiserade fartyg och andra medel (RPAS, satellitbilder) för att patrullera och skydda kritisk sjöfartsinfrastruktur, inklusive undersökningsfartyg med flera funktioner.	Ta befintliga medel i bruk före utgången av 2023 och utveckla ytterligare medel/resurser senast 2025	Medlemsstaterna, EDA, Satcen
	4.2.7	Genomföra ytterligare forskning om skyddet av kritisk sjöfartsinfrastruktur, även för att stödja relevanta rekommendationer	Senast 2025	Medlemsstaterna, EDA

		från den samordnade årliga försvarsöversikten.		
	4.2.8	Stärka de nationella myndigheternas behörighet när det gäller fartygs- och hamnskydd, i enlighet med Solas, ISPS-koden, förordning nr 725/2004 ¹¹ och direktiv 2005/65/EG ¹² .	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, Emsa
	4.2.9	Förbättra mekanismerna för informationsutbyte med likasinnade partnerländer, när så är lämpligt, för att förbättra informationsutbytet och övervakningen av kritisk sjöfartsinfrastruktur.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
4.3 Öka cybersäkerheten	Bedöma cyberrisker och fastställa lämpliga säkerhetsåtgärder			
	4.3.1	Genomföra relevant vägledning för sjöfartssektorn, särskilt om hamnar inom ramen för det reviderade NIS 2-direktivet.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen
	4.3.2	Vidareutveckla den gemensamma cyberövervakningsförmågan för sjöfartsadministrationer/kustbevakningsmyndigheter. Utveckla sjöfartssektorns förmåga att bemöta cyberhot genom att uppmuntra utbyte av bästa praxis och utveckling av vägledning mellan sjöfartsaktörer, samt arbeta vidare med hanteringen av cyberfrågor på säkerhets- och skyddsområdena inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Enisa
	4.3.3	Utveckla samarbete kring cybersäkerhet på sjöfartsområdet med likasinnade länder utanför EU, på bilateral eller multilateral nivå,	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen,

¹¹ Förordning (EG) nr 725/2004.

¹² Direktiv 2005/65/EG.

		bland annat i syfte att förbättra skyddet av digital sjöfartsinfrastruktur.		Enisa
	4.3.4	Förbättra sjöfartsadministrationernas motståndskraft genom regelbundna utbildningstillfällen om hantering av cyberkriser och skapa en kultur av gemensamma insatser vid incidenter.	Löpande, från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Enisa, Emsa, Frontex
	4.3.5	Förbättra kunskapen om cybersäkerhet och arbeta vidare med en fullständig kartläggning av cybersäkerheten inom sjöfarten för att fastställa ansvarsområden.	Från och med 2024	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Enisa
4.4 Stärka EU:s motståndskraft och förbättra insatserna mot inblandning och informationsmanipulering samt andra hybridhot som rör sjöfartsskyddet	Hantera utländsk och inhemsk inblandning och informationsmanipulering samt andra hybridhot på sjöfartsområdet			
	4.4.1	Sprida motbudskap på sjöfartsområdet, bland annat genom att ge de operativa myndigheterna (operationscheferna) de befogenheter som krävs för att ta itu med desinformation och vidta motåtgärder.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten och EU:s marina insatser
	4.4.2	Främja funktionen för kustbevakningssamarbete i EU bland annat för att bemöta hybridhot på sjöfartsområdet.	Löpande, från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa, Frontex

4.5 Bedöma de potentiella säkerhetsmässiga effekterna av utländska direktinvesteringar i sjöfartsinfrastruktur	4.5.1	Bedöma investeringar i sjöfartsinfrastruktur av enheter utanför EU inom ramen för EU:s samarbetsstruktur på grundval av förordning (EU) 2019/452 ¹³ .	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen
4.6 Ta fram en helhetslösning för oexploderad ammunition i havsområden runt om i EU	4.6.1	Bygga vidare på pilotverksamhet rörande oexploderad ammunition som bedrivs i Östersjön, utarbeta en omfattande plan för havsområden runt om i EU för att kartlägga typen av, belägenheter för och mängden oexploderad ammunition från militär verksamhet, som en del av insatserna för att minimera deras miljöpåverkan, se till att farlederna är säkra och underlätta utvecklingen av ekonomisk verksamhet till havs. Samtidigt identifiera befintlig och nödvändig EU-förmåga och lämpliga finansieringsmekanismer för att hantera oexploderad ammunition i havsområden runt om i EU.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
4.7 Öka beredskapsinsatserna mot terrorism, olagliga handlingar och brott till sjöss, hot mot den fria sjöfarten samt hybridhot	4.7.1	Genomföra tillräckliga inspektioner i fråga om sjöfartsskydd och se till att fartyg, hamnar och hamnanläggningar i EU är ordentligt skyddade, i enlighet med tillämplig internationell lagstiftning och EU-lagstiftning.	Pågående, årligen	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	4.7.2	Stärka kapaciteten att förebygga, upptäcka och bekämpa olaglig verksamhet till havs, inbegripet sjöröveri, inom ramen för samordnad närvaro till havs och genom samarbete med likasinnade och strategiska partner.	Löpande	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	4.7.3	Slutföra kommissionens riskbedömning för att förbättra säkerheten	Pågående	Kommissionen

¹³ Förordning (EU) 2019/452.

		för passagerarfartyg i syfte att hitta lösningar för att motverka gemensamma risker och hot mot säkerheten för passagerarfartyg i EU.		
	4.7.4	Genomföra en studie för att kartlägga alla relevanta sjöinfrastrukturer, tillhörande kapacitet och redundans, sårbarheter, hot och risker kopplade till tillgången till tjänster, effekterna av driftstopp i samband med sjökablar för medlemsstaterna och unionen som helhet samt riskminimering, reparationsförmåga och föreslå rekommendationer för att säkerställa ökad motståndskraft/redundans vid behov.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
4.8 Stärka kapaciteten att bidra till kampen mot organiserade och allvarliga internationella hot och olaglig verksamhet för att öka EU:s inre säkerhet	4.8.1	Förbättra och öka kapaciteten i medlemsstaterna, med stöd av berörda organ, för att förebygga, upptäcka och bekämpa olaglig handel genom sjötransport eller till havs (t.ex. miljöbrott, olaglig handel med vapen och narkotika, migrantsmuggling och människohandel samt olagligt, orapporterat och oreglerat fiske), särskilt genom att ta fram åtgärder inom ramen för Empact.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa, Frontex, kommissionen, Europol
	4.8.2	Undersöka möjligheten att öka användningen av passagerarinformation från sjötransportoperatörer, med beaktande av befintliga internationella och nationella bestämmelser samt EU-bestämmelser, för att öka säkerheten vid de yttre gränserna och inom EU.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Frontex, Europol
4.9 Begränsa de säkerhetsrisker som är förknippade med utbyte av sjöfartsdata med	4.9.1	Bedöma risker på grundval av de delade uppgifternas karaktär och identifiera de resurser och förfaranden som behövs för att hantera dessa risker.	Från och med 2023	Satcen, utrikestjänsten, kommissionen, medlemsstaterna

tredjeländer				
--------------	--	--	--	--

Strategiskt mål 5. Förstärka förmågan

Mål	Åtgärder		Tidsplan <i>I tillämpliga fall</i>	Berörda aktörer
5.1 Stärka ytförmågan	Stärka den framtida ytförmågan och åtgärda bristerna hos strategiska stödresurser			
	5.1.1	Vidareutveckla fokusområden enligt den samordnade årliga försvarsöversikten med avseende på europeiska patrullfartyg.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, EDA
	5.1.2	Utveckla gemensamma krav på skydd för EU-medlemsstaternas marina styrkor och undvika onödigt dubbelarbete.	Senast 2025	Medlemsstaterna, utrikestjänsten (EUMS), EDA
	5.1.3	Inleda verksamhet för att öka effektiviteten i systemen för framdrivning, produktion, lagring och hantering av energi samt logistik genom att införa ny teknik.		
	5.1.4	Stödja militär rörlighet till havs genom att godkänna ett tekniskt avtal för tillstånd till förflyttning över gränserna inom det maritima området.		
	5.1.5	Utarbeta gemensamma krav och specifikationer för framtida obemannade system för att säkerställa att systemen är driftskompatibla.		
	5.1.6	Tillhandahålla stöd på medlemsstaternas begäran angående Pesco-		

		projekt, inbegripet den europeiska patrullkorvetten.		
	5.1.7	Främja faktisk förmågeutveckling och erhållande av ett första fartyg i klassen europeisk patrullkorvett	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen
	5.1.8	Främja faktisk förmågeutveckling för ett medelstort halvautonamt ytfartyg med modulär nyttolast vid uppdrag	Senast 2024	Medlemsstaterna, kommissionen
	5.1.9	Främja utvecklingen av framtida marin förmåga, dvs. ett funktionellt smart system för framtida marina plattformar	Senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen
	5.1.10	Främja faktisk förmågeutveckling för ett marint samarbete baserat på gemensam marin övervakning	Senast 2026	Medlemsstaterna, kommissionen
5.2 Stärka undervattensförmågan	Förbättra EU:s undervattensförmåga, inklusive rövning av sjöminor			
	5.2.1	Utveckla ett EU-koncept för minröjningsinsatser i syfte att stödja beslutsprocessen för säker navigering och drift av fartyg och obemannade system, inbegripet utnyttjande av möjligheter i samband med Europeiska försvarsfondens utvecklings- och forskningsåtgärder.	Senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA
	5.2.2	Fortsätta att utveckla riktade Pesco-projekt (ATT, Divepack, EUNDDC och MAS MCM) och utnyttja stöd från Europeiska försvarsfondens samarbetsinriktade och gemensamma forskning och utveckling samt projekt inom ramen för det föregående programmet, det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet.		
	5.2.3	Förbättra förmågan att bekämpa ubåtar, inbegripet upptäckt både när det gäller teknik och förfaranden.	Senast 2025	Medlemsstaterna, EDA

	5.2.4	Främja utvecklingen av teknik med anknytning till svärmning av en blandning av bemannade och obemannade undervattensfarkoster samt observation, upptäckt, insamling och kommunikation under ytan.	Från och med 2023	Kommissionen, medlemsstaterna
	5.2.5	Främja den tekniska utvecklingen och tekniska lösningar för en första fas av konceptet minröjning från ett säkert avstånd.	Senast 2024	Kommissionen, medlemsstaterna
	5.2.6	Främja förmågeutvecklingen för att säkra kritisk infrastruktur på havsbotten samt förmåga för att bekämpa undervattenssvärmar bestående av heterogena obemannade undervattensfarkoster.	Från och med 2023	Kommissionen, medlemsstaterna
	5.2.7	Främja faktisk förmågeutveckling för en tung, flerfunktionell drönare för minsvepning.	Från och med 2023	Kommissionen, medlemsstaterna
5.3 Bistå EU-medlemsstaternas flottor och kustbevakningar i utvecklingen av kritisk teknik och industriell förmåga	Kartlägga vilken teknik och forskning som tillgodoser förmågebehoven, även med beaktande av EDA:s överbryggande strategiska forskningsagenda			
	5.3.1	Främja forskning som syftar till att skapa innovativa lösningar för produktion, lagring, hantering och distribution av el vilka behövs för att möta de höga energibehov som nya system kräver.	Senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA
	5.3.2	Öka den autonoma samordningen av team av bemannade och obemannade undervattensfarkoster, inklusive svärmt teknik.		
	5.3.3	Säkerställa övervakning och skydd av motståndskraftiga och robusta höghastighetsnät för undervattenskommunikation, i tillämpliga fall med deltagande av branschen och tredjeländer.		

	5.3.4	Forska om och integrera omstörtande teknik, inklusive artificiell intelligens, stordatateknik och kvantteknik.			
	5.3.5	Forska om och utveckla en gemensam digital arkitektur och infrastruktur för fartyg.			
	5.3.6	Öka fartygsautomatiseringen genom att använda motståndskraftiga automatiserade plattformar och system med reducerad besättning och beslutsstödsystem.			
	Fastställa och gemensamt ta itu med kritiska beroenden som påverkar EU:s försvarstekniska och försvarsindustriella bas.				
	5.3.7	Arbeta med central strategisk verksamhet för att höja medvetenheten och främja samsyn hos medlemsstaterna, EU-institutionerna och aktörerna inom försvarsindustrin om befintliga brister och luckor på industri- och teknikrelaterade områden samt kompetensbrist som kan undergräva EU:s handlingsfrihet.	Pågående	Medlemsstaterna, EDA	
	5.3.8	Främja samarbete mellan medlemsstaterna genom att utveckla projekt som finansieras av Europeiska försvarsfonden och främja gemensam upphandling av flottförmåga, bland annat genom och med stöd av EU:s försvarsinitiativ.	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, EDA	
	Anpassa flottans och kustbevakningens verksamhet till målen i den europeiska gröna given.				
	5.3.9	Bedöma möjligheten till samexistens mellan projekt för havsbaserad förnybar energi och försvarsverksamhet genom att analysera om utbyggnaden av projekt för havsbaserad förnybar energi eller annan	Senast 2025	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten,	

		hållbar användning i havsområden som reserverats eller används för militär verksamhet skulle kunna genomföras.		EDA
	5.3.10	Utveckla förnybar teknik (förnybart drivmedel, eftermontering av motorer, elektrifiering osv.) som lämpar sig för militärt bruk på sjöfartsområdet.		

Strategiskt mål 6. Utbilda

Mål	Åtgärder		Tidsplan <i>I tillämpliga fall</i>	Berörda aktörer
6.1 Dela utbildning och kompetens mellan sektorer, medlemsstater och partnerländer	6.1.1	Bygga vidare på det arbete som utförs av byråerna (EFCA, Emsa, Frontex) för att utveckla kapacitet och specialiserad utbildning inom ramen för trepartsavtalet i syfte att anordna sektorsövergripande sjöfartsskyddsutbildning om brottsbekämpning, militär verksamhet, gränskontroll, kustbevakning, cybersäkerhet, skydd av kritisk sjöfartsinfrastruktur osv.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa, Frontex, ECGFF
	6.1.2	Främja kvinnors deltagande i utbildning på sjöfartsskyddsområdet.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
	6.1.3	Främja samarbete och utbildning, även inom ramen för ECGFF, med medlemsstats- och Nato-ackrediterade centrum, kompetenscentrum osv., med full respekt för principerna om ömsesidig öppenhet och insyn, ömsesidighet och delaktighet samt båda organisationernas beslutsautonomi.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten, EFCA, Emsa, Frontex

	6.1.4	Överväga att utarbeta en internationell marin militärtermin inom ramen för det europeiska initiativet för utbyte av unga officerare (det militära Erasmus ¹⁴).	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten (Esfa)
	6.1.5	Genomföra gemensamma övningar med partner utanför EU för att främja interoperabilitet.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten
6.2 Dra nytta av det arbete som utförs av organ och forum	6.2.1	Fortsätta att på tillfällig basis delta i Coastex-övningen på grundval av medlemsstaternas planering, förbättra och diversifiera Coastex och regelbundet bedriva relevant verksamhet i havsområden runt om i EU.	Pågående	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa, Frontex, ECGFF
	6.2.2	Utföra kapacitetsuppbyggande verksamhet och samtidigt genomföra multifunktionella marina insatser i utvalda havsområden runt om i EU, på begäran av medlemsstaterna, och bygga vidare på det arbete som utförs av Emsa, EFCA och Frontex.	Pågående	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa, Frontex
	6.2.3	Dela med sig av lärdomarna från genomförandet av den sektoriella referensramen för kvalifikationer för kustbevakningar och tillhandahålla vägledning och stöd i genomförandet av god praxis, bland annat i fråga om cybersäkerhet.	Löpande	Medlemsstaterna, EFCA, Emsa, Frontex
6.3 Stärka kompetensen och utbildningsplanerna inom cyber- och hybridsäkerhet på sjöfartsområdet	6.3.1	Utnyttja den kunskap och utbildning som tillhandahålls av HCoE Helsingfors, inklusive deras arbetsområde för sjöfartsskydd, även på grundval av HCoE:s handbok om hybridhot på sjöfartsområdet ¹⁵ .	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, HCoE

¹⁴ <http://www.emilyo.eu/>. Det militära Erasmus är inte kopplat till Erasmus+-programmet.

¹⁵ HCoE-handboken utgör grunden för relevanta utbildningsevenemang för operatörer och beslutsfattare i deltagande stater, EU och Nato.

	6.3.2	Höja kompetensen inom cyber-, hybrid- och rymdsäkerhet genom att stödja riktade kurser om cyberkompetens och digitala färdigheter för sjöfartsområdet.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
	6.3.3	Öka kompetensen inom cyber- och hybridsäkerhet genom riktade utbildningsplaner utarbetade av behöriga institutioner och/eller myndigheter i medlemsstaterna, med beaktande av att Emsa har fått i uppdrag av medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att utforma en kurs om cybersäkerhet på sjöfartsområdet för 2023.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, kommissionen, Emsa
6.4 Kapacitetsuppbyggnad	6.4.1	Genomföra riktade utbildningsprogram, bland annat inom ramen för ECGFF, som är öppna för partner utanför EU och berörda parter, inbegripet den privata sektorn, när så är lämpligt, för att hantera befintliga och framväxande hot mot sjöfartsskyddet.	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Emsa, Frontex, EFCA, ECGFF
	6.4.2	Främja utbildning i partnerländer för att locka kvinnor till relevanta sektorer, inbegripet kustbevakningsfunktioner, även med deltagande av relevanta EU-organ och berörda parter, i förekommande fall inbegripet den privata sektorn.	Pågående	Medlemsstaterna, kommissionen, utrikestjänsten, Emsa, Frontex, ECGFF
	6.4.3	Vidareutveckla den internationella marina militärterminen, inklusive ett utbytesprogram för unga officerare.	Från och med 2023	Medlemsstaterna, utrikestjänsten
	6.4.4	Genomföra civil-militära övningar på grundval av scenarier som inbegriper gemensam jurisdiktion eller gemensam användning av förmåga.	Från och med 2023	

FÖRTECKNING ÖVER FÖRKORTNINGAR

A

Asean: Sydostasiatiska nationers förbund

ATT: antitorpedtorped (Pesco-projekt)

B

C

CISE: gemensam miljö för informationsutbyte

Copernicus: unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram

Crimario: projekt för viktiga sjöfartsrutter i Indiska oceanen

D

E

ECGFF: Forumet för europeiska kustbevakningsfunktioner

EDA: Europeiska försvarsbyrå

EFCA: Europeiska fiskerikontrollbyrå

Egnos: European Geostationary Navigation Overlay Service

Empact: Europeiska sektorsövergripande plattformen mot brottshot

Emsa: Europeiska sjösäkerhetsbyrå

Enisa: Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå

EU BAM Libyen: Europeiska unionens integrerade gränsförvaltningsuppdrag i Libyen

EU: Europeiska unionen

EUMS: Europeiska unionens militära stab

Eunavfor: EU-ledd marin styrka

Europol: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning

Eurosur: europeiskt gränsövervakningssystem

F

FN: Förenta nationerna

FoI: forskning och innovation

G

Galileo: europeiskt system för satellitnavigering

GSFP: gemensam säkerhets- och försvarspolitik

H

HCoE: Europeiska kompetenscentrumet för motverkande av hybridhot i Helsingfors

Helcom: Helsingforskommissionen – Kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö

I

IMO: Internationella sjöfartsorganisationen

Interpol: Internationella kriminalpolisorganisationen

ISPS-koden: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar

IUU-fiske: olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

K

M

MAOC-N: Centrumet för analys av maritim underrättelseverksamhet beträffande narkotika

Marsur: försvarsprojekt för övervakning till havs

MAS MCM: maritima (halv-)autonoma system för minröjning

Mase: regionalt sjöfartsskyddsprogram

MDA: maritim lägesbild

N

Nato: Atlantpaksorganisationen

NIS 2-direktivet: direktivet om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen

O

Ospar: Osparkommissionen

P

Passmar-projektet: stödprogram för strategin för sjöfartsskydd i Centralafrika

Pesco: permanent strukturerat samarbete

PNT: positionsbestämning, navigering och tidsbestämning

PSP: program för hamnskydd och navigationssäkerhet

R

RPAS: fjärrstyrda luftfartygssystem

S

Satcen: Europeiska unionens satellitcentrum

Shade: Shared Awareness and Deconfliction

Solas: den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss

Swaims: stöd till Västafrikas integrerade sjöfartsskydd

U

UNODC: FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå

W
